

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 27 Οκτωβρίου 2021
(OR. en)

2018/0063 A (COD)

PE-CONS 54/21

EF 209
ECOFIN 621
JAI 758
JUSTCIV 98
EJUSTICE 66
COMPET 501
EMPL 301
SOC 407
DRS 37
CODEC 937

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
για τους διαχειριστές πιστώσεων και τους αγοραστές πιστώσεων και την
τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) .../...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

**για τους διαχειριστές πιστώσεων και τους αγοραστές πιστώσεων
και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 53 και το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 444 της 10.12.2018, σ. 15.

² ΕΕ C 367 της 10.10.2018, σ. 43.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 2021 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση του ζητήματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ) αποτελεί προτεραιότητα για την Ένωση. Παρότι η αντιμετώπιση των ΜΕΔ αποτελεί πρωτίστως ευθύνη των πιστωτικών ιδρυμάτων και των κρατών μελών, υπάρχει επίσης και μια σαφής ενωσιακή διάσταση όσον αφορά τη μείωση των σημερινών αποθεμάτων ΜΕΔ, καθώς και την πρόληψη τυχόν υπερβολικής συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον. Δεδομένης της διασύνδεσης του τραπεζικού και του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ένωσης, όπου τα πιστωτικά ιδρύματα δραστηριοποιούνται σε πολλές περιοχές δικαιοδοσίας και κράτη μέλη, υπάρχει σοβαρή πιθανότητα δευτερογενών επιπτώσεων μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης εν γένει, τόσο σε επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης όσο και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
- (2) Ένα ολοκληρωμένο χρηματοπιστωτικό σύστημα θα ενισχύσει την ανθεκτικότητα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης σε δυσμενείς κλυδωνισμούς, καθώς θα διευκολύνει σημαντικά τον επιμερισμό των κινδύνων στον ιδιωτικό τομέα σε διασυννοριακό επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα θα μειώσει την ανάγκη επιμερισμού των κινδύνων στον δημόσιο τομέα. Για να επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι, η Ένωση θα πρέπει να ολοκληρώσει την τραπεζική ένωση και να αναπτύξει περαιτέρω την ένωση κεφαλαιαγορών. Η αντιμετώπιση των υψηλών αποθεμάτων ΜΕΔ και της πιθανής μελλοντικής συσσώρευσής τους είναι ουσιαστικής σημασίας για την ενίσχυση της τραπεζικής ένωσης, καθώς είναι απαραίτητη για την διασφάλιση του ανταγωνισμού στον τραπεζικό τομέα, τη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την ενθάρρυνση του δανεισμού, με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη στο εσωτερικό της Ένωσης.

- (3) Στα συμπεράσματά του στις 11 Ιουλίου 2017 σχετικά με το σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη («το σχέδιο δράσης»), το Συμβούλιο καλούσε διάφορα θεσμικά όργανα να λάβουν κατάλληλα μέτρα για την περαιτέρω αντιμετώπιση του μεγάλου αριθμού ΜΕΔ στην Ένωση και για την πρόληψη πιθανής μελλοντικής τους συσσώρευσης. Το σχέδιο δράσης προβλέπει ολοκληρωμένη προσέγγιση που επικεντρώνεται σε μια σύνθεση συμπληρωματικών δράσεων πολιτικής σε τέσσερις τομείς: i) εποπτεία και ρύθμιση των τραπεζών, ii) μεταρρύθμιση των πλαισίων αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και είσπραξης οφειλών, iii) ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για επισφαλή περιουσιακά στοιχεία, και iv) ενίσχυση της αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος. Η δράση σε αυτούς τους τομείς πρέπει να αναλαμβάνεται σε εθνικό επίπεδο και, όπου απαιτείται, σε επίπεδο Ένωσης. Η Επιτροπή ανακοίνωσε ανάλογη πρόθεση στην ανακοίνωσή της, της 11ης Οκτωβρίου 2017, για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, στην οποία ζητούσε συνολική δέσμη μέτρων για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ στην Ένωση.
- (4) Η παρούσα οδηγία, σε συνδυασμό με άλλα μέτρα που έχει προτείνει η Επιτροπή, καθώς και η δράση που αναλαμβάνεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), στο πλαίσιο της τραπεζικής εποπτείας μέσω του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού, και από την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) (ΕΑΤ), η οποία συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, θα δημιουργήσει το κατάλληλο περιβάλλον για την αντιμετώπιση, από τα πιστωτικά ιδρύματα, των ΜΕΔ που περιλαμβάνονται στους ισολογισμούς τους, και θα μειώσει τον κίνδυνο συσσώρευσης ΜΕΔ στο μέλλον.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

- (5) Κατά την ανάπτυξη μακροπροληπτικών προσεγγίσεων για την πρόληψη της εμφάνισης συστημικών κινδύνων που συνδέονται με τα ΜΕΔ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, το οποίο συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, υποχρεούται να εκδίδει, εφόσον συντρέχει λόγος, μακροπροληπτικές προειδοποιήσεις και συστάσεις που σχετίζονται με τη δευτερογενή αγορά για τα ΜΕΔ.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/630 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² εισήγαγε νέους κανόνες στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ που απαιτούν τα πιστωτικά ιδρύματα να θέτουν κατά μέρος επαρκείς πόρους όταν νέα δάνεια καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, στοιχείο που αναμένεται να δημιουργεί κατάλληλα κίνητρα για την αντιμετώπιση των ΜΕΔ σε αρχικό στάδιο και να αποτρέπει την υπερβολικά μεγάλη συσσώρευση ΜΕΔ. Στις περιπτώσεις που τα δάνεια καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, οι τράπεζες θα μπορούν να εφαρμόζουν μια ολιστική στρατηγική μέσω αποτελεσματικότερων μηχανισμών αναγκαστικής εκτέλεσης για εξασφαλισμένα δάνεια, με την επιφύλαξη ισχυρών και ουσιαστικών διασφαλίσεων για τους δανειολήπτες. Ωστόσο, σε περίπτωση που τα αποθέματα ΜΕΔ γίνουν πολύ υψηλά, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να τα πωλούν σε αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και διαφανείς δευτερογενείς αγορές σε άλλους φορείς. Οι αρμόδιες αρχές των πιστωτικών ιδρυμάτων τούς παρέχουν σχετική καθοδήγηση, στο πλαίσιο των υφιστάμενων εξουσιών τους που αφορούν ειδικά τις τράπεζες, των λεγόμενων εξουσιών «του πυλώνα 2», δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Στις περιπτώσεις που τα ΜΕΔ εξελίσσονται σε σημαντικό και γενικότερο πρόβλημα, τα κράτη μέλη δύνανται να συστήνουν εθνικές εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή να λαμβάνουν άλλα εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και εξυγίανσης των τραπεζών.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη μακροπροληπτική επίβλεψη του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΕ) 2019/630 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την ελάχιστη κάλυψη ζημιών για τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα (ΕΕ L 111 της 25.4.2019, σ. 4).

³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

- (7) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στα πιστωτικά ιδρύματα να αντιμετωπίζουν με αποτελεσματικότερο τρόπο τα δάνεια που καθίστανται μη εξυπηρετούμενα, βελτιώνοντας τις συνθήκες για την πώληση των πιστώσεων σε τρίτους. Επιπλέον, όταν τα πιστωτικά ιδρύματα αντιμετωπίζουν μεγάλη συσσώρευση ΜΕΔ και δεν διαθέτουν το απαραίτητο προσωπικό ή εμπειρογνώσία για την εξυπηρέτησή τους, θα πρέπει να μπορούν να προβαίνουν είτε στην εξωτερική ανάθεση της διαχείρισης των εν λόγω δανείων σε εξειδικευμένο διαχειριστή πιστώσεων είτε στη μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης σε αγοραστή πιστώσεων που διαθέτει την απαραίτητη πολιτική ανάληψης κινδύνων και την εμπειρογνώσία για τη διαχείρισή τους.
- (8) Παρότι οι όροι «δάνεια» και «τράπεζες» χρησιμοποιούνται ευρέως στον δημόσιο διάλογο, στο εξής χρησιμοποιούνται οι ακριβέστεροι νομικοί όροι «πίστωση» ή «συμβάσεις πίστωσης» και «πιστωτικό ίδρυμα». Εξάλλου, η οδηγία καλύπτει τόσο τα δικαιώματα του πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης όσο και την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης.
- (9) Η οδηγία θα πρέπει να προωθεί την ανάπτυξη δευτερογενών αγορών για τα ΜΕΔ στην Ένωση εξαλείφοντας τα εμπόδια στη, και καθορίζοντας διασφαλίσεις για τη, μεταβίβαση ΜΕΔ από πιστωτικά ιδρύματα σε αγοραστές πιστώσεων, και, παράλληλα, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα των δανειοληπτών. Κάθε εγκρινόμενο μέτρο θα πρέπει να εναρμονίζει τις απαιτήσεις αδειοδότησης των διαχειριστών πιστώσεων. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει, επομένως, να καθιερώσει ένα ενωσιακό πλαίσιο τόσο για τους αγοραστές όσο και για τους διαχειριστές μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα, σύμφωνα με το οποίο οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να λαμβάνουν άδεια από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και να υπόκεινται στην εποπτεία των αρχών αυτών.

- (10) Σήμερα, οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς, λόγω των εμποδίων που θέτουν τα αποκλίνοντα εθνικά καθεστώτα, ελλείπει ειδικού και συνεκτικού ρυθμιστικού και εποπτικού καθεστώτος. Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν κοινά ενωσιακά πρότυπα για τη ρύθμιση των διαχειριστών πιστώσεων. Ειδικότερα, δεν έχουν θεσπιστεί κοινά πρότυπα για τη ρύθμιση της είσπραξης οφειλών. Τα κράτη μέλη έχουν πολύ διαφορετικούς κανόνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι αγοραστές πιστώσεων μπορούν να αποκτούν συμβάσεις πίστωσης από πιστωτικά ιδρύματα. Οι αγοραστές πιστώσεων που αγοράζουν πιστώσεις που εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα δεν ρυθμίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ σε άλλα υπόκεινται σε διάφορες απαιτήσεις, που σε ορισμένες περιπτώσεις ισοδυναμούν με απαίτηση απόκτησης άδειας λειτουργίας ως πιστωτικού ιδρύματος. Αυτές οι διαφορές μεταξύ των ρυθμιστικών απαιτήσεων έχουν επιφέρει σημαντικά εμπόδια στη νόμιμη διενέργεια διασυνοριακών αγορών πιστώσεων στην Ένωση, κυρίως λόγω της αύξησης του κόστους συμμόρφωσης που συνεπάγεται η αγορά χαρτοφυλακίων πιστώσεων. Κατά συνέπεια, οι αγοραστές πιστώσεων δραστηριοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό κρατών μελών, με αποτέλεσμα ο ανταγωνισμός στην εσωτερική αγορά να είναι ισχνός, καθώς ο αριθμός ενδιαφερόμενων αγοραστών πιστώσεων παραμένει χαμηλός. Αυτό με τη σειρά του είχε ως αποτέλεσμα, η δευτερογενής αγορά για τα ΜΕΔ να μην λειτουργεί αποτελεσματικά. Επίσης, ο όγκος των συναλλαγών στις ουσιαστικά εθνικές αγορές για τα ΜΕΔ παραμένει κατά κανόνα χαμηλός.

- (11) Η περιορισμένη συμμετοχή αγοραστών πιστώσεων επέφερε περιορισμένη ζήτηση, έλλειψη ανταγωνισμού και χαμηλές τιμές αγοράς για τα χαρτοφυλάκια συμβάσεων πίστωσης στις δευτερογενείς αγορές, συνθήκες που λειτουργούν ως αντικίνητρο για την πώληση μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης από τα πιστωτικά ιδρύματα. Ως εκ τούτου, υπάρχει μια σαφής ενωσιακή διάσταση όσον αφορά την ανάπτυξη αγορών για πιστώσεις που χορηγούνται από πιστωτικά ιδρύματα και πωλούνται σε αγοραστές πιστώσεων. Αφενός, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πωλούν μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης σε ενωσιακή κλίμακα σε αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και διαφανείς δευτερογενείς αγορές. Αφετέρου, η ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης και της ένωσης κεφαλαιαγορών καθιστά αναγκαία την ανάληψη δράσης για την αποτροπή της συσσώρευσης μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης στους ισολογισμούς των πιστωτικών ιδρυμάτων ώστε αυτά να συνεχίζουν να επιτελούν τον ρόλο τους που συνίσταται στη χρηματοδότηση της οικονομίας. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία καλύπτει τους αγοραστές πιστώσεων που ενεργούν στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας όταν αποκτούν σύμβαση πίστωσης, μόνον όταν η εν λόγω σύμβαση πίστωσης είναι μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης.
- (12) Μη εξυπηρετούμενη πίστωση, που χορηγήθηκε αρχικά από πιστωτικό ίδρυμα, ενδέχεται να καταστεί εξυπηρετούμενη κατά τη διαδικασία διαχείρισης της πίστωσης. Στην περίπτωση αυτή, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να είναι σε θέση να συνεχίσουν να ασκούν τις δραστηριότητές τους, με βάση την άδεια λειτουργίας τους ως διαχειριστών πιστώσεων, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

- (13) Κάποια κράτη μέλη ρυθμίζουν τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, σε διαφορετικό, όμως, βαθμό. Πρώτον, μόνο ορισμένα κράτη μέλη ρυθμίζουν τις δραστηριότητες αυτές και, αυτά που το κάνουν, τις ορίζουν πολύ διαφορετικά. Το αυξημένο κόστος κανονιστικής συμμόρφωσης λειτουργεί ως φραγμός στην ανάπτυξη στρατηγικών επέκτασης μέσω της δευτερεύουσας εγκατάστασης ή της διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών. Δεύτερον, αρκετά κράτη μέλη απαιτούν τη χορήγηση αδειών για ορισμένες από τις δραστηριότητες των εν λόγω διαχειριστών πιστώσεων. Οι εν λόγω άδειες λειτουργίας επιβάλλουν διαφορετικές απαιτήσεις και δεν παρέχουν δυνατότητες διασυνοριακής επέκτασης. Και πάλι, τούτο λειτουργεί ως εμπόδιο στην παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Τέλος, σε ορισμένες περιπτώσεις ο νόμος απαιτεί τοπική εγκατάσταση, γεγονός που παρεμποδίζει την άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών.
- (14) Παρότι οι διαχειριστές πιστώσεων μπορούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε πιστωτικά ιδρύματα και σε αγοραστές πιστώσεων που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, η ύπαρξη ανταγωνιστικής και ολοκληρωμένης αγοράς για τους διαχειριστές πιστώσεων συνδέεται με την ανάπτυξη ανταγωνιστικής και ολοκληρωμένης αγοράς για τους αγοραστές πιστώσεων. Οι αγοραστές πιστώσεων συχνά αποφασίζουν να προβούν σε εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε άλλες οντότητες, δεδομένου ότι δεν έχουν τη δυνατότητα να διαχειρίζονται οι ίδιοι πιστώσεις, με αποτέλεσμα να είναι ενδεχομένως απρόθυμοι να αγοράζουν πιστώσεις από πιστωτικά ιδρύματα, εφόσον δεν μπορούν να αναθέσουν εξωτερικά ορισμένες υπηρεσίες.

- (15) Η έλλειψη ανταγωνιστικής πίεσης στην αγορά τόσο όσον αφορά την αγορά πιστώσεων όσο και τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων έχει ως αποτέλεσμα τη χρέωση υψηλών προμηθειών από τις εταιρείες διαχείρισης πιστώσεων στους αγοραστές πιστώσεων για την παροχή των υπηρεσιών τους και την καθήλωση των τιμών των πιστώσεων στις δευτερογενείς αγορές σε χαμηλά επίπεδα. Έτσι, τα πιστωτικά ιδρύματα δεν έχουν επαρκές κίνητρο για να απαλλαγούν από τα υψηλά αποθέματα ΜΕΔ που διαθέτουν.
- (16) Επομένως, η δράση σε επίπεδο Ένωσης είναι αναγκαία προκειμένου να βελτιωθεί η θέση των αγοραστών πιστώσεων και των διαχειριστών πιστώσεων όσον αφορά μη εξυπηρετούμενες πιστώσεις που χορηγούνται αρχικώς από πιστωτικά ιδρύματα. Ωστόσο, η οδηγία δεν θίγει τους κανόνες του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου που διέπουν τη χορήγηση πιστώσεων, ούτε στις περιπτώσεις στις οποίες οι διαχειριστές πιστώσεων μπορούν να θεωρηθούν ότι συμμετέχουν σε πιστωτική διαμεσολάβηση. Επίσης, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες που επιβάλλουν πρόσθετες απαιτήσεις σε αγοραστή πιστώσεων ή διαχειριστή πιστώσεων όσον αφορά την επαναδιαπραγμάτευση των όρων και προϋποθέσεων της σύμβασης πίστωσης.
- (17) Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να ρυθμίζουν τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως οι υπηρεσίες που παρέχονται για συμβάσεις πίστωσης που εκδίδονται από μη πιστωτικά ιδρύματα ή οι δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που ασκούνται από φυσικά πρόσωπα, μεταξύ άλλων επιβάλλοντας απαιτήσεις ισοδύναμες με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω οντότητες και τα εν λόγω φυσικά πρόσωπα, ωστόσο, δεν θα επωφελούνταν από τη δυνατότητα να παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη στο πλαίσιο του μηχανισμού διαβατηρίου.

- (18) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει τους περιορισμούς που προβλέπει η εθνική νομοθεσία όσον αφορά τη μεταβίβαση δικαιωμάτων του πιστωτή βάσει μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή τη μεταβίβαση της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, η οποία δεν έχει καταγγελθεί σύμφωνα με το εθνικό αστικό δίκαιο, με αποτέλεσμα όλα τα ποσά που είναι καταβλητέα βάσει της σύμβασης πίστωσης να καθίστανται άμεσα ληξιπρόθεσμα, όταν αυτό απαιτείται για τη μεταβίβαση σε οντότητα εκτός του τραπεζικού συστήματος. Συνεπώς, θα υπάρχουν κράτη μέλη στα οποία, λαμβανομένων υπόψη των εθνικών κανόνων, η απόκτηση μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που δεν παρουσιάζουν καθυστέρηση, ή παρουσιάζουν καθυστέρηση μικρότερη των 90 ημερών, ή δεν έχουν καταγγελθεί σύμφωνα με το εθνικό αστικό δίκαιο από μη ρυθμιζόμενους πιστωτές, θα παραμείνει περιορισμένη. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να ρυθμίζουν τη μεταβίβαση εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης, μεταξύ άλλων επιβάλλοντας απαιτήσεις ισοδύναμες με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

- (19) Η οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δίκαιο της Ένωσης που αφορά τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, κυρίως δε τις διατάξεις για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές υποχρεώσεις και στη δικαιοδοσία, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής των εν λόγω πράξεων και διατάξεων σε μεμονωμένες περιπτώσεις βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 593/2008¹ και (ΕΕ) αριθ. 1215/2012² του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Όλοι οι πιστωτές και κάθε πρόσωπο που τους εκπροσωπεί οφείλουν να τηρούν το δίκαιο της Ένωσης στις συναλλαγές τους με τον καταναλωτή και τις εθνικές αρχές, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών.
- (20) Οι διαχειριστές πιστώσεων και οι αγοραστές πιστώσεων θα πρέπει πάντα να ενεργούν καλή τη πίστει, να επιφυλάσσουν δίκαιη μεταχείριση στους δανειολήπτες και να σέβονται την ιδιωτικότητά τους. Δεν θα πρέπει να παρενοχλούν τους δανειολήπτες ούτε να τους παρέχουν παραπλανητικές πληροφορίες. Πριν από την πρώτη είσπραξη οφειλών και όποτε ζητείται από τους δανειολήπτες, θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες στους δανειολήπτες, μεταξύ άλλων, σχετικά με τη μεταβίβαση που πραγματοποιήθηκε, την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του αγοραστή πιστώσεων και του διαχειριστή πιστώσεων, σε περίπτωση ορισμού του, καθώς και πληροφορίες όσον αφορά τα ποσά που οφείλει ο δανειολήπτης και δήλωση ότι εξακολουθεί να εφαρμόζεται όλη η σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

- (21) Επίσης, η παρούσα οδηγία δεν περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των ενωσιακών κανόνων για την προστασία των καταναλωτών, και στον βαθμό που οι αγοραστές πιστώσεων έχουν την ιδιότητα του πιστωτή βάσει των οδηγιών 2008/48/EK¹ και 2014/17/EE² του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, θα πρέπει να υπόκεινται στις ειδικές υποχρεώσεις του άρθρου 20 της οδηγίας 2008/48/EK και του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/17/EE, αντίστοιχα. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την προστασία των καταναλωτών που διασφαλίζεται από την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³, η οποία απαγορεύει τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εφαρμόζονται κατά την εκτέλεση μιας σύμβασης όταν ο καταναλωτής παραπλανάται όσον αφορά τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του ως καταναλωτή ή υφίσταται παρενόχληση, καταναγκασμό ή αθέμιτη επιρροή, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τον χρόνο, τον τόπο, τη φύση ή τη διατήρηση των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, ή όσον αφορά τη χρήση απειλητικής ή καταχρηστικής γλώσσας ή συμπεριφοράς, ή όσον αφορά απειλές ανάληψης οποιασδήποτε ενέργειας που δεν μπορεί να ληφθεί νομίμως.

¹ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66).

² Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 60 της 28.2.2014, σ. 34).

³ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

- (22) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει το δικαίωμα σε δίκαιη και δημόσια ακρόαση από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο και τη δυνατότητα παροχής συμβουλών, υπεράσπισης και εκπροσώπησης από δικηγόρο. Αυτό μπορεί να έχει ιδιαίτερη σημασία για την πλήρη και ολοκληρωμένη κατανόηση όλων των ζητημάτων και των νομικών επιχειρημάτων που εξετάζονται και για τη διασφάλιση της ολοκληρωμένης προετοιμασίας της δικαστικής εκπροσώπησης σχετικά με τη διαφορά. Οι δανειολήπτες που δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσφεύγουν σε νομική συνδρομή, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση αποτελεσματικής πρόσβασης στη δικαιοσύνη και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα εθνική νομοθεσία.

- (23) Τα πιστωτικά ιδρύματα της Ένωσης αναλαμβάνουν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους. Έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις για τις συμβάσεις πίστωσης που έχουν εκδώσει τα ίδια όσο και για εκείνες που αγόρασαν από άλλο πιστωτικό ίδρυμα. Δεδομένου ότι τα εν λόγω ιδρύματα υπόκεινται ήδη σε ρυθμιστικό και εποπτικό πλαίσιο, η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στις δραστηριότητές τους στον τομέα της διαχείρισης ή της αγοράς πιστώσεων θα συνεπαγόταν περιττό αλληλεπικαλυπτόμενο κόστος αδειοδότησης και συμμόρφωσης, και ως εκ τούτου δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Η εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων από πιστωτικά ιδρύματα, τόσο για τις εξυπηρετούμενες όσο και για τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης, σε διαχειριστές πιστώσεων ή σε άλλους τρίτους, επίσης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, διότι τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται ήδη να τηρούν τους εφαρμοστέους κανόνες εξωτερικής ανάθεσης. Εξάλλου, οι πιστωτές που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, υπόκεινται όμως σε εποπτεία από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/EE και αναλαμβάνουν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων για πιστώσεις που χορηγούνται σε καταναλωτές στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους, δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, όταν ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης εξυπηρετούμενων πιστώσεων στο εν λόγω κράτος μέλος. Επιπλέον, οι διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων, οι εταιρείες διαχείρισης και οι εταιρείες επενδύσεων (εφόσον μια εταιρεία επενδύσεων δεν έχει ορίσει εταιρεία διαχείρισης) που έχουν αδειοδοτηθεί ή καταχωριστεί βάσει της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ ή της οδηγίας 2011/61/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² επίσης δεν θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Τέλος, υπάρχουν ορισμένα επαγγέλματα που ασκούν επικουρικές δραστηριότητες παρόμοιες με τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο πλαίσιο του επαγγέλματός τους, και συγκεκριμένα οι συμβολαιογράφοι, οι δικηγόροι και οι δικαστικοί επιμελητές που ασκούν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, και τα οποία εφαρμόζουν την επιβολή δεσμευτικών μέτρων και, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρούν τα εν λόγω επαγγέλματα από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

¹ Οδηγία 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (EE L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

² Οδηγία 2011/61/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/EK και 2009/65/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (EE L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

- (24) Για να δοθεί στους υφιστάμενους αγοραστές πιστώσεων και διαχειριστές πιστώσεων η δυνατότητα να προσαρμοστούν στις εθνικές διατάξεις που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία και, ειδικότερα, να δοθεί στους διαχειριστές πιστώσεων η δυνατότητα να λάβουν άδεια λειτουργίας, η παρούσα οδηγία επιτρέπει στις οντότητες που παρέχουν σήμερα υπηρεσίες διαχείρισης πιστώσεων βάσει του εθνικού δικαίου, να εξακολουθήσουν να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες στο κράτος μέλος καταγωγής τους για περίοδο έξι μηνών μετά την προθεσμία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας. Μετά τη λήξη της εν λόγω εξαμήνου περιόδου, μόνο οι διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια βάσει των εθνικών νομοθετικών διατάξεων για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να επιτρέπεται να δραστηριοποιούνται στην αγορά.
- (25) Τα κράτη μέλη που ήδη εφαρμόζουν κανόνες ισοδύναμους ή αυστηρότερους από εκείνους που ορίζονται στην παρούσα οδηγία για τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων θα πρέπει να μπορούν να αναγνωρίζουν, στις εθνικές νομοθετικές τους διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο, τη δυνατότητα των υφιστάμενων οντοτήτων που ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων να αναγνωρίζονται αυτομάτως ως αδειοδοτημένοι διαχειριστές πιστώσεων.
- (26) Η χορήγηση άδειας σε διαχειριστή πιστώσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε ολόκληρη την Ένωση θα πρέπει να υπόκειται σε ενιαίο και εναρμονισμένο σύνολο προϋποθέσεων, που θα πρέπει να εφαρμόζονται με αναλογικό τρόπο από τις αρμόδιες αρχές.

- (27) Για να αποφευχθεί η μείωση της προστασίας των δανειοληπτών και για την εμπέδωση εμπιστοσύνης, οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση και τη διατήρηση άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων, τα πρόσωπα που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον διαχειριστή πιστώσεων, και τα μέλη του διευθυντικού ή του διοικητικού οργάνου του, διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο όσον αφορά σχετικά ποινικά αδικήματα που συνδέονται, μεταξύ άλλων, με εγκλήματα κατά της περιουσίας, εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, απάτη, ή με εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας, καθώς και ότι δεν υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας ούτε έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η συμμόρφωση με την απαίτηση, τα μέλη του διευθυντικού ή διοικητικού οργάνου των διαχειριστών πιστώσεων να είναι διαφανή, ανοικτά και συνεργατικά στις παρελθοντικές επιχειρηματικές τους σχέσεις με εποπτικές και ρυθμιστικές αρχές, θα πρέπει να αξιολογείται με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει ή γνωρίζει η αρμόδια αρχή κατά τον χρόνο χορήγησης της άδειας λειτουργίας. Εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες, ή εάν δεν υπάρχει γνώση κάποιων πληροφοριών, ή εάν δεν υπάρχει προηγούμενη αλληλεπίδραση με εποπτικές και ρυθμιστικές αρχές κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, τότε θεωρείται ότι ικανοποιείται η απαίτηση.

- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διευθυντικό όργανο, στο σύνολό του, ενός διαχειριστή πιστώσεων έχει επαρκή γνώση και πείρα για τη λειτουργία της επιχείρησης με ικανότητα και υπευθυνότητα, ανάλογα με τη δραστηριότητα που θα ασκηθεί. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να ορίσει τις απαιτήσεις που αφορούν την καλή φήμη, την επαρκή γνώση και την πείρα, αλλά αυτά δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των αδειοδοτημένων διαχειριστών πιστώσεων εντός της Ένωσης. Για τον σκοπό αυτό, η ΕΑΤ θα πρέπει να αναπτύξει κατευθυντήριες γραμμές για να μειωθεί ο κίνδυνος αποκλινουσών ερμηνειών των απαιτήσεων για επαρκή γνώση και πείρα. Τέλος, για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση τόσο με τους κανόνες που διέπουν την προστασία των οφειλετών όσο και με τους κανόνες που διέπουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, θα πρέπει να θεσπιστούν και να υπόκεινται σε εποπτεία οι κατάλληλες ρυθμίσεις διακυβέρνησης και οι κατάλληλοι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου, καθώς και οι κατάλληλες διαδικασίες καταχώρισης και διεκπεραίωσης καταγγελιών. Επιπλέον, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλες διαδικασίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας όταν οι εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ στο εθνικό δίκαιο ορίζουν τους διαχειριστές πιστώσεων ως υπόχρεες οντότητες για τους σκοπούς της πρόληψης και της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Επίσης, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να υποχρεούνται να ενεργούν με αμερόληπτο τρόπο και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την οικονομική κατάσταση των δανειοληπτών. Όταν σε εθνικό επίπεδο διατίθενται υπηρεσίες παροχής συμβουλών για οφειλές, οι οποίες διευκολύνουν την αποπληρωμή οφειλών, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο να παραπέμπουν τους δανειολήπτες στις εν λόγω υπηρεσίες.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

- (29) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίζουν, στο εθνικό τους δίκαιο για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας, κατά πόσον επιτρέπεται στους διαχειριστές πιστώσεων στην επικράτειά τους να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες κατά την πραγματοποίηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων. Στις περιπτώσεις που η λήψη και η κατοχή κεφαλαίων από δανειολήπτες επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος, και οι διαχειριστές πιστώσεων προτίθενται να το πράξουν στο πλαίσιο του επιχειρηματικού τους μοντέλου, θα πρέπει να ισχύουν πρόσθετες απαιτήσεις για τους εν λόγω διαχειριστές πιστώσεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι κίνδυνοι που θα μπορούσαν να προκύψουν σε περιπτώσεις αφερεγγυότητας, δηλαδή ο διαχωρισμός των λογαριασμών και των κεφαλαίων, καθώς και σε περιπτώσεις απαλλαγής του δανειολήπτη. Όταν το κράτος μέλος καταγωγής ενός διαχειριστή πιστώσεων απαγορεύει στους διαχειριστές πιστώσεων να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες, ο διαχειριστής πιστώσεων δεν μπορεί να το πράξει ούτε στο κράτος μέλος καταγωγής του ούτε σε κανένα κράτος μέλος υποδοχής, ακόμη και αν το κράτος μέλος υποδοχής επιτρέπει τη λήψη και τη κατοχή κεφαλαίων, ακριβώς επειδή ο διαχειριστής πιστώσεων δεν έχει λάβει άδεια για τον σκοπό αυτό από το κράτος μέλος καταγωγής του. Αντιθέτως, όταν ένα κράτος μέλος καταγωγής επιτρέπει στους διαχειριστές πιστώσεων να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες και περιλαμβάνει στο εθνικό του δίκαιο τις σχετικές απαιτήσεις, ο διαχειριστής πιστώσεων θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνει και να κατέχει κεφάλαια από δανειολήπτες στο κράτος μέλος καταγωγής του, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος μέλος υποδοχής που επίσης επιτρέπει τη λήψη και την κατοχή κεφαλαίων από δανειολήπτες.

- (30) Για να αποφεύγονται χρονοβόρες διαδικασίες και αβεβαιότητες, είναι αναγκαίο να καθοριστούν απαιτήσεις σχετικά με τα στοιχεία τα οποία θα πρέπει να υποβάλλουν οι αιτούντες άδεια διαχειριστή πιστώσεων, καθώς και εύλογες προθεσμίες για τη χορήγηση άδειας και οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτή θα ανακαλείται. Σε περίπτωση ανάκλησης από τις αρχές άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων ο οποίος ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σε άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής καθώς και του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής. Ομοίως, στο κράτος μέλος καταγωγής και στο κράτος μέλος υποδοχής θα πρέπει να δημιουργηθεί ενήμερο δημόσιο μητρώο ή κατάλογος και να δημοσιοποιηθεί στον ιστότοπο των αρμόδιων αρχών για να εξασφαλίζεται διαφάνεια όσον αφορά τον αριθμό και την ταυτότητα των διαχειριστών πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.
- (31) Η συμβατική σχέση μεταξύ του διαχειριστή πιστώσεων και του αγοραστή πιστώσεων και οι υποχρεώσεις του διαχειριστή πιστώσεων έναντι του αγοραστή πιστώσεων δεν θα πρέπει να μεταβάλλονται λόγω της εξωτερικής ανάθεσης δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε παρόχους υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων. Οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να είναι υπεύθυνοι να διασφαλίζουν ότι σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε παρόχους υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων δεν προκύπτει αδικαιολόγητος λειτουργικός κίνδυνος ή μη συμμόρφωση του παρόχου υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων προς οποιεσδήποτε απαιτήσεις του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου, ούτε περιορίζεται η δυνατότητα ενός ρυθμιστικού εποπτικού φορέα να ασκεί τα καθήκοντά του και να διαφυλάττει τα δικαιώματα των δανειοληπτών.

- (32) Όταν ένας αγοραστής πιστώσεων αναθέτει σε διαχειριστή πιστώσεων τη διαχείριση και την εκτέλεση μιας σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής πιστώσεων μεταβιβάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του καθώς και την άμεση επικοινωνία του με τον δανειολήπτη στον διαχειριστή πιστώσεων, ενώ παράλληλα διατηρεί την τελική ευθύνη. Ως εκ τούτου, η σχέση μεταξύ αγοραστή πιστώσεων και διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να καθορίζεται με σαφήνεια σε γραπτή συμφωνία διαχείρισης πιστώσεων και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν πώς οριοθετείται αυτή η σχέση. Επίσης, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να ενεργούν με αμερόληπτο τρόπο και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την οικονομική κατάσταση των δανειοληπτών. Στον βαθμό που ένας αγοραστής πιστώσεων δεν προβαίνει ο ίδιος στη διαχείριση των συμβάσεων πιστώσεων που αποκτά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων και ο αγοραστής πιστώσεων υποχρεούνται να συμφωνήσουν στη σύμβαση διαχείρισης πιστώσεων ότι ο διαχειριστής πιστώσεων θα ειδοποιεί τον αγοραστή πιστώσεων πριν από την εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων.
- (33) Προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα των διαχειριστών πιστώσεων να ασκούν διασυνοριακές δραστηριότητες και να προβλεφθεί η εποπτεία τους, η παρούσα οδηγία καθιερώνει διαδικασία για την άσκηση του δικαιώματος ενός διαχειριστή πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας να ασκεί διασυνοριακές δραστηριότητες. Η επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής καθώς και με τον διαχειριστή πιστώσεων θα πρέπει να λαμβάνει χώρα εντός εύλογων προθεσμιών. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν πληροφορίες για τις διασυνοριακές δραστηριότητες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

- (34) Οι διαχειριστές πιστώσεων που ασκούν δραστηριότητες σε κράτος μέλος υποδοχής θα πρέπει να υπόκεινται στους περιορισμούς και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της απαγόρευσης λήψης και κατοχής κεφαλαίων από δανειολήπτες, και που δεν σχετίζονται με άλλες απαιτήσεις αδειοδότησης των διαχειριστών πιστώσεων. Εάν, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις κράτους μέλους υποδοχής που μεταφέρει την παρούσα οδηγία στο εθνικό του δίκαιο, επιβάλλονται πρόσθετες απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων, οι εν λόγω πρόσθετες απαιτήσεις δεν θα πρέπει να ισχύουν για τους διαχειριστές πιστώσεων που ασκούν διασυνοριακές δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής.
- (35) Προϋπόθεση για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική και αποδοτική εποπτεία των διασυνοριακών διαχειριστών πιστώσεων είναι η δημιουργία ειδικού πλαισίου για τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής και, κατά περίπτωση, των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα για την ανταλλαγή πληροφοριών, διαφυλάσσοντας παράλληλα την εμπιστευτικότητά τους, το επαγγελματικό απόρρητο, την προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων, την πραγματοποίηση επιθεωρήσεων, επιτόπιων και μη, την παροχή βοήθειας, τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων ελέγχων και επιθεωρήσεων και των μέτρων που τυχόν λαμβάνονται.

- (36) Ως σημαντική προϋπόθεση για την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων τους, οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε όλες τις συναφείς πληροφορίες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτό είναι εφικτό, ενώ παράλληλα θα πρέπει να τηρούνται οι ενωσιακοί και εθνικοί κανόνες για την προστασία των δεδομένων. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό τα πιστωτικά ιδρύματα να παρέχουν λεπτομερή στοιχεία στους υποψήφιους αγοραστές πιστώσεων, ώστε αυτοί να μπορούν να διενεργούν τη δική τους αξιολόγηση της αξίας των δικαιωμάτων του πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή της αξίας της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης. Τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές μόνο μία φορά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, είτε κατά την αρχική φάση είτε κατά τις ακόλουθες φάσεις, αλλά οπωσδήποτε πριν από τη σύναψη της σύμβασης μεταβίβασης. Η εν λόγω υποχρέωση παροχής πληροφοριών είναι αναγκαία και δικαιολογημένη προκειμένου οι υποψήφιοι αγοραστές πιστώσεων να είναι σε θέση να προβαίνουν σε συνειδητές επιλογές πριν από την πραγματοποίηση μιας συναλλαγής και, ως εκ τούτου, είναι θεμιτό τα πιστωτικά ιδρύματα να ανταλλάσσουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των δανειοληπτών με τους υποψήφιους αγοραστές πιστώσεων. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να περιορίζονται αυστηρά σε ό,τι είναι αναγκαίο για να δοθεί η δυνατότητα στους υποψήφιους αγοραστές πιστώσεων να αποτιμούν την αξία των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή την αξία της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, καθώς και την πιθανότητα ανάκτησης της αξίας της εν λόγω σύμβασης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η παροχή πληροφοριών στους υποψήφιους αγοραστές πιστώσεων και η επακόλουθη χρήση τους συμμορφώνονται με το σχετικό πλαίσιο της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων.

- (37) Στις περιπτώσεις που πιστωτικό ίδρυμα μεταβιβάζει μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης, θα πρέπει να υποχρεούται να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του και τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, σε εξαμηνιαία βάση, σχετικά με τουλάχιστον το συγκεντρωτικό υπόλοιπο των μεταβιβαζόμενων χαρτοφυλακίων πιστώσεων καθώς και σχετικά με τον αριθμό και το μέγεθος των περιλαμβανόμενων πιστώσεων και το κατά πόσον στη μεταβίβαση περιλαμβάνονται συμφωνίες πιστώσεων που έχουν συναφθεί με καταναλωτές. Για κάθε χαρτοφυλάκιο πιστώσεων που μεταβιβάζεται με μία μόνο συναλλαγή, οι πληροφορίες που παρέχονται θα πρέπει να περιλαμβάνουν τον αναγνωριστικό κωδικό της νομικής οντότητας (LEI) του αγοραστή πιστώσεων ή, όταν συντρέχει περίπτωση, του αντιπροσώπου του, ή, όταν αυτός δεν είναι διαθέσιμος, τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του αγοραστή πιστώσεων και, όπου συντρέχει περίπτωση, του αντιπροσώπου του στην Ένωση. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση, αντ' αυτού, να απαιτούν την παροχή των πληροφοριών σε τριμηνιαία βάση, όποτε το κρίνουν αναγκαίο, μεταξύ άλλων λόγω του μεγάλου αριθμού συναλλαγών κατά τη διάρκεια μιας περιόδου κρίσης. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να υποχρεούνται να διαβιβάζουν τις πληροφορίες αυτές στις αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία του αγοραστή πιστώσεων. Αυτές οι απαιτήσεις διαφάνειας δίνουν τη δυνατότητα εναρμονισμένης και αποτελεσματικής παρακολούθησης της μεταβίβασης συμβάσεων πίστωσης στην Ένωση. Προκειμένου να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, προκειμένου να αποφύγουν την επικάλυψη, να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες που έχουν ήδη στη διάθεσή τους με άλλα μέσα, ιδίως όσον αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές σχετικά με ένα χαρτοφυλάκιο πιστώσεων, αφ' ης στιγμής το χαρτοφυλάκιο αυτό μεταβιβαστεί σε αγοραστή πιστώσεων, υπάγονται στην ευθύνη του διαχειριστή πιστώσεων.

- (38) Το σχέδιο δράσης αναγνώριζε ότι η υποδομή δεδομένων των πιστωτικών ιδρυμάτων θα ενισχυόταν με την ύπαρξη ενιαίων και τυποποιημένων δεδομένων για τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης. Η EAT έχει αναπτύξει πρότυπα δεδομένων που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα πιστωτικά ανοίγματα στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και επιτρέπουν στους δυνητικούς αγοραστές να αξιολογήσουν την αξία των συμβάσεων πίστωσης και να εφαρμόσουν τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας. Αφενός, η εφαρμογή των εν λόγω προτύπων δεδομένων στις συμβάσεις πίστωσης θα μειώσει τις ασυμμετρίες στην πληροφόρηση μεταξύ δυνητικών αγοραστών και πωλητών συμβάσεων πίστωσης και, επομένως, θα συμβάλει στην ανάπτυξη λειτουργικής δευτερογενούς αγοράς στην Ένωση. Αφετέρου, όταν τα εν λόγω πρότυπα δεδομένων είναι υπερβολικά λεπτομερή, μπορούν να δημιουργήσουν υπερβολική επιβάρυνση για τα πιστωτικά ιδρύματα χωρίς κανένα αξιοσημείωτο πληροφοριακό όφελος. Για τον λόγο αυτό, η EAT θα πρέπει να προβεί σε επανεξέταση των προτύπων δεδομένων, με στόχο να τα αναπτύξει περαιτέρω σε εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα για τα πιστωτικά ιδρύματα. Τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να υποχρεούνται να χρησιμοποιούν τα πρότυπα δεδομένων για τις μεταβιβάσεις μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των μεταβιβάσεων σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα. Η εν λόγω υποχρέωση θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις μεταβιβάσεις μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης και δεν περιλαμβάνει σύνθετες συναλλαγές όπου οι μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης περιλαμβάνονται ως μέρος μιας τέτοιας συναλλαγής, συμπεριλαμβανομένων των πωλήσεων υποκαταστημάτων, των πωλήσεων επιχειρηματικών τομέων ή πωλήσεων χαρτοφυλακίων πελατών που δεν περιορίζονται σε μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης και μεταβιβάσεις στο πλαίσιο εν εξελίξει λειτουργίας αναδιάρθρωσης του πιστωτικού ιδρύματος που προβαίνει στην πώληση στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας, εξυγίανσης ή εκκαθάρισης. Προκειμένου να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, οι απαιτήσεις πληροφόρησης θα πρέπει να εφαρμόζονται στα πιστωτικά ιδρύματα κατά τρόπο αναλογικό, λαμβανομένων υπόψη της φύσης και του μεγέθους των πιστώσεων.

Ταυτόχρονα, η έκταση της υποχρέωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων να συμμορφώνονται με τα πρότυπα δεδομένων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ημερομηνία σύναψης των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης. Θα πρέπει να μπορούν και άλλοι πωλητές συμβάσεων πίστωσης να χρησιμοποιούν τα εν λόγω πρότυπα για τη διευκόλυνση της αποτίμησης των προς πώληση συμβάσεων πίστωσης. Επιπλέον, σε περίπτωση συναλλαγών τιτλοποίησης, όπου προβλέπονται υποχρεωτικά πρότυπα διαφάνειας, θα πρέπει να αποφεύγεται κάθε διπλή αναφορά ως αποτέλεσμα της παρούσας οδηγίας.

- (39) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εγκρίνει εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα, καταρτιζόμενα από την ΕΑΤ, προκειμένου να εξειδικεύσει τα πρότυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να εγκρίνει τα εν λόγω εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα μέσω εκτελεστικών πράξεων δυνάμει του άρθρου 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
- (40) Καθώς οι αγοραστές πιστώσεων δεν δημιουργούν νέες πιστώσεις αλλά, αντ' αυτού, και όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, αγοράζουν μόνο υφιστάμενες μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης με ίδιο κίνδυνο, δεν προκαλούν ανησυχίες όσον αφορά την προληπτική εποπτεία και η δυνητική τους συμβολή στον συστημικό κίνδυνο είναι αμελητέα. Δεν δικαιολογείται επομένως η απαίτηση για τους αγοραστές πιστώσεων να αιτούνται άδεια λειτουργίας αλλά είναι, ωστόσο, σημαντικό οι ενωσιακοί και οι εθνικοί κανόνες για την προστασία των καταναλωτών να συνεχίσουν να ισχύουν και τα δικαιώματα των δανειοληπτών να συνεχίσουν να είναι αυτά που απορρέουν από την αρχική σύμβαση πίστωσης.

- (41) Οι αγοραστές πιστώσεων από τρίτες χώρες ενδέχεται να καταστήσουν πιο δύσκολο για τους αγοραστές της Ένωσης να βασιστούν στα δικαιώματά τους που απορρέουν από το ενωσιακό δίκαιο και για τις εθνικές αρχές να εποπτεύουν την εκτέλεση των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης. Τα πιστωτικά ιδρύματα ενδέχεται επίσης να αποθαρρυνθούν από τη μεταβίβαση μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης σε αγοραστές πιστώσεων από τρίτες χώρες λόγω του σχετικού κινδύνου για τη φήμη τους. Στον βαθμό που ο αντιπρόσωπος αγοραστή πιστώσεων από τρίτη χώρα οι οποίες χορηγούνται σε φυσικά πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών και των ανεξάρτητων εργαζομένων, ή πιστώσεων που χορηγούνται σε πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (MME), δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα, ή μη πιστωτικό ίδρυμα που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/ΕΕ, ή διαχειριστής πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ένωση, ο εν λόγω αντιπρόσωπος θα πρέπει να ορίζει μια τέτοια οντότητα, προκειμένου να διασφαλίζεται η διατήρηση των ιδίων προτύπων για τα δικαιώματα των δανειοληπτών και μετά τη μεταβίβαση της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης.
- (42) Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί καλύτερα ότι τα ίδια πρότυπα για τα δικαιώματα των καταναλωτών θα διατηρηθούν και μετά τη μεταβίβαση μιας μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής πιστώσεων που έχει την κατοικία του στην Ένωση ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση θα πρέπει επίσης να υποχρεούνται να ορίζουν πιστωτικό ίδρυμα, ή μη πιστωτικό ίδρυμα που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/ΕΕ, ή διαχειριστή πιστώσεων, με στόχο την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται με καταναλωτές.

- (43) Τα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να μπορούν να επεκτείνουν την υποχρέωση ορισμού διαχειριστή πιστώσεων σε σχέση με άλλες συμβάσεις πίστωσης. Σε περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση χαρτοφυλακίου πιστώσεων περιλαμβάνει συμβάσεις πίστωσης με καταναλωτές, άλλα φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ για τις οποίες απαιτείται ορισμός πιστωτικού ιδρύματος, ή μη πιστωτικού ιδρύματος που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/ΕΕ, ή διαχειριστή πιστώσεων, και ταυτόχρονα περιλαμβάνει και άλλες συμβάσεις πίστωσης για τις οποίες δεν απαιτείται τέτοιος ορισμός, ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του θα πρέπει να συμμορφώνεται με την υποχρέωση ορισμού όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης με καταναλωτές, άλλα φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ. Ο διαχειριστής πιστώσεων και ο αγοραστής πιστώσεων θα πρέπει να συμμορφώνονται με την εφαρμοστέα ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, και οι εθνικές αρχές στα επιμέρους κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τις απαραίτητες εξουσίες για την αποτελεσματική εποπτεία της δραστηριότητάς τους.
- (44) Όταν ένας αγοραστής πιστώσεων, ή ο αντιπρόσωπός του που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, καλείται να ορίσει διαχειριστή πιστώσεων, ή πιστωτικό ίδρυμα, ή μη πιστωτικό ίδρυμα που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/ΕΕ, και επιλέγει να διαχειριστεί και να επιβάλει ο ίδιος τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τα δικαιώματα του πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ο αγοραστής πιστώσεων, ή ο αντιπρόσωπός του που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θεωρείται διαχειριστής πιστώσεων και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να λάβει άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

- (45) Οι αγοραστές πιστώσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαχειριστών πιστώσεων ή πιστωτικών ιδρυμάτων, ή μη πιστωτικών ιδρυμάτων που εποπτεύονται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/EE, θα πρέπει να ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους, ώστε οι σχετικές αρμόδιες αρχές να μπορούν να ασκήσουν τις εποπτικές τους εξουσίες όσον αφορά τη συμπεριφορά του διαχειριστή πιστώσεων, ή του πιστωτικού ιδρύματος, ή του μη πιστωτικού ιδρύματος που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/EE, έναντι του δανειολήπτη. Οι αγοραστές πιστώσεων θα πρέπει επίσης να ενημερώνουν έγκαιρα τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία τους αν χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες διαφορετικού διαχειριστή πιστώσεων, πιστωτικού ιδρύματος, ή μη πιστωτικού ιδρύματος που εποπτεύεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2008/48/EK ή την οδηγία 2014/17/EE.
- (46) Οι αγοραστές πίστωσης που προβαίνουν σε άμεση εκτέλεση της αποκτηθείσας σύμβασης πίστωσης θα πρέπει να το κάνουν σε συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων περί προστασίας των καταναλωτών που εφαρμόζονται στον δανειολήπτη. Οι εθνικοί κανόνες που διέπουν ειδικότερα την εκτέλεση συμβάσεων, την προστασία των καταναλωτών και το ποινικό δίκαιο, συνεχίζουν να ισχύουν, και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση των εν λόγω αγοραστών πιστώσεων με τους εν λόγω κανόνες στο έδαφος των κρατών μελών.

- (47) Προκειμένου να διευκολυνθεί η τήρηση των υποχρεώσεων της παρούσας οδηγίας, σε περίπτωση που ένας αγοραστής πιστώσεων δεν έχει την κατοικία του στην Ένωση ή δεν έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, δεν έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση, η εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να προβλέπει ότι, όταν πραγματοποιείται μεταβίβαση σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής από τρίτη χώρα ορίζει αντιπρόσωπο που έχει την κατοικία του στην Ένωση ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση, με εντολή να επικοινωνεί με τις αρμόδιες αρχές παράλληλα ή έναντι του αγοραστή πιστώσεων. Ο εν λόγω αντιπρόσωπος είναι υπεύθυνος για τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους αγοραστές πιστώσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στους διαχειριστές πιστώσεων. Οι αγοραστές πιστώσεων που μεταβιβάζουν μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης θα πρέπει να ενημερώνουν την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, σε εξαμηνιαία βάση και σε συγκεντρωτικό επίπεδο, τουλάχιστον για το συγκεντρωτικό υπόλοιπο των μεταβιβαζομένων χαρτοφυλακίων πιστώσεων, καθώς και για τον αριθμό και το μέγεθος των πιστώσεων που περιλαμβάνονται και για το κατά πόσον η μεταβίβαση περιλαμβάνει συμβάσεις πιστώσεων που συνήφθησαν με καταναλωτές. Για κάθε χαρτοφυλάκιο που μεταβιβάζεται με μία μόνο συναλλαγή, οι πληροφορίες που παρέχονται θα πρέπει να περιλαμβάνουν τον αναγνωριστικό κωδικό της νομικής οντότητας (LEI) του αγοραστή πιστώσεων ή, όταν συντρέχει περίπτωση, του αντιπροσώπου του στην Ένωση, ή, όταν αυτός δεν είναι διαθέσιμος, τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του αγοραστή πιστώσεων και, όταν συντρέχει περίπτωση, του αντιπροσώπου του στην Ένωση. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση, αντ' αυτού, να απαιτούν την παροχή των πληροφοριών σε τριμηνιαία βάση, όποτε το κρίνουν αναγκαίο, μεταξύ άλλων λόγω του μεγάλου αριθμού συναλλαγών κατά τη διάρκεια μιας περιόδου κρίσης.

- (48) Σήμερα, με τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και την εποπτεία των διαχειριστών πιστώσεων και των αγοραστών πιστώσεων στα κράτη μέλη είναι επιφορτισμένες διαφορετικές αρχές και είναι επομένως απαραίτητο τα κράτη μέλη να διευκρινίσουν τον ρόλο των αρχών αυτών και να καταναείμουν επαρκείς εξουσίες, ιδίως γιατί ενδέχεται να χρειαστεί να εποπτεύουν οντότητες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη. Προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματική και αναλογική εποπτεία στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χορηγούν στις αρμόδιες αρχές τις απαραίτητες εξουσίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας λήψης των απαραίτητων πληροφοριών, διερεύνησης πιθανών παραβιάσεων της παρούσας οδηγίας, διαχείρισης των καταγγελιών των δανειοληπτών και επιβολής διοικητικών προστίμων και διορθωτικών μέτρων, καθώς και της ανάκλησης των αδειών λειτουργίας. Σε περίπτωση επιβολής διοικητικών προστίμων και διορθωτικών μέτρων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τις εφαρμόζουν κατά τρόπο αναλογικό και αιτιολογούν τις αποφάσεις τους και επιπλέον ότι οι εν λόγω αποφάσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο, μεταξύ άλλων στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές δεν ενεργούν εντός των προβλεπόμενων περιθωρίων.

- (49) Οι διατάξεις που αφορούν παραβιάσεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να παρεμβαίνουν σε περιπτώσεις παραβιάσεων του εθνικού δικαίου, που σχετίζονται, για παράδειγμα, με την προστασία των καταναλωτών, τα δικαιώματα των δανειοληπτών ή εγκληματικές δραστηριότητες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και του κράτους μέλους όπου χορηγήθηκε η πίστωση είναι εκείνες που είναι αρμόδιες να αποφασίζουν εάν υπάρχει παραβίαση της εθνικής νομοθεσίας και, ως εκ τούτου, οι εξουσίες τους δεν περιορίζονται από την παρούσα οδηγία.
- (50) Καθώς η απόδοση των πιστώσεων στις δευτερογενείς αγορές εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την καλή φήμη των εμπλεκόμενων οντοτήτων, οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει να δημιουργήσουν αποτελεσματικό μηχανισμό με τον οποίο θα διαχειρίζονται τις καταγγελίες των δανειοληπτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία των αγοραστών πιστώσεων και των διαχειριστών πιστώσεων έχουν αποτελεσματικές και προσβάσιμες διαδικασίες για τη διεκπεραίωση των καταγγελιών των δανειοληπτών.

- (51) Οι κανονισμοί (ΕΕ) 2016/679¹ και (ΕΕ) 2018/1725² του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθορίζεται ο ακριβής σκοπός, να αναφέρεται η σχετική νομική βάση, να τηρούνται οι σχετικές απαιτήσεις ασφάλειας που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και να γίνονται σεβαστές οι αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, του περιορισμού του σκοπού και της διαφανούς και αναλογικής περιόδου διατήρησης των δεδομένων. Για τους σκοπούς αυτούς, προτιμάται ένας κώδικας δεοντολογίας σε επίπεδο κλάδου, σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Επίσης, η προστασία των δεδομένων ήδη από τον σχεδιασμό και εξ ορισμού θα πρέπει να ενσωματωθούν σε όλα τα συστήματα επεξεργασίας δεδομένων που αναπτύσσονται και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Ομοίως, η διοικητική συνεργασία και η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών θα πρέπει να είναι συμβατές με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και σύμφωνες με τους εθνικούς κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός κανονισμός για την προστασία των δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

- (52) Για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο προβλέπεται σειρά δικαιωμάτων και διασφαλίσεων σχετικά με τις συμβάσεις πιστώσεων που χορηγούνται σε καταναλωτές. Τα εν λόγω δικαιώματα και οι διασφαλίσεις ισχύουν ειδικότερα για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, όπως ορίζονται στην οδηγία 2005/29/EK και για την εκτέλεση ή την αθέτηση της σύμβασης πίστωσης. Αυτό ισχύει ιδίως σε σχέση με τις μακροπρόθεσμες συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/17/EE, όσον αφορά το δικαίωμα του καταναλωτή να εκπληρώνει πλήρως ή εν μέρει τις υποχρεώσεις του ως καταναλωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης, πριν από τη λήξη της εν λόγω σύμβασης πίστωσης, ή να ενημερώνεται μέσω του τυποποιημένου ευρωπαϊκού δελτίου πληροφοριών, όπου συντρέχει περίπτωση, σχετικά με το ενδεχόμενο μεταβίβασης της σύμβασης πίστωσης σε αγοραστή πιστώσεων. Τα δικαιώματα του δανειολήπτη δεν θα πρέπει να θίγονται ούτε σε περίπτωση που η μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης μεταξύ πιστωτικού ιδρύματος και αγοραστή πιστώσεων λαμβάνει τη μορφή ανανέωσης σύμβασης. Ως γενική αρχή, θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι δανειολήπτες δεν θα βρίσκονται σε δεινότερη θέση μετά τη μεταβίβαση της οικείας σύμβασης πίστωσης από πιστωτικό ίδρυμα σε αγοραστή πιστώσεων. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αυστηρότερες διατάξεις, προκειμένου να προστατεύσουν τους δανειολήπτες.
- (53) Με την επιφύλαξη της ύπαρξης άλλων υποχρεώσεων που απορρέουν από τις οδηγίες 2008/48/EK και 2014/17/EE, και με σκοπό την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να τροποποιηθούν, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι καταναλωτές θα λαμβάνουν, έγκαιρα και πριν από τυχόν τροποποιήσεις σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις της σύμβασης πίστωσης, σαφή και περιεκτικό κατάλογο τυχόν τέτοιων αλλαγών, το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή τους και τις απαραίτητες λεπτομέρειες, καθώς και το όνομα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής όπου οι καταναλωτές μπορούν να υποβάλουν καταγγελία.

- (54) Οι πληροφορίες σχετικά με την τροποποίηση των όρων και προϋποθέσεων μιας σύμβασης πίστωσης δυνάμει των οδηγιών 2008/48/EK και 2014/17/EE, όπως εισάγονται με τις τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να θίγουν τα δικαιώματα των καταναλωτών που προβλέπονται στις οδηγίες 2008/48/EK και 2014/17/EE, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων πληροφόρησης.
- (55) Η σημασία που αποδίδει ο νομοθέτης της Ένωσης στην προστασία που παρέχεται στους καταναλωτές στο πλαίσιο της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹ και των οδηγιών 2008/48/EK και 2014/17/EE συνεπάγεται ότι η εκχώρηση των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης σε αγοραστή πιστώσεων δεν θα πρέπει να θίγει με οποιονδήποτε τρόπο το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης. Οι αγοραστές πιστώσεων και οι διαχειριστές πιστώσεων θα πρέπει επομένως να συμμορφώνονται με το εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης και το εθνικό δίκαιο όπως αυτό εφαρμόζεται στην αρχική σύμβαση πίστωσης και ο δανειολήπτης θα πρέπει να διατηρεί το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που προβλέπει το εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης και το εθνικό δίκαιο ή καθορίζεται βάσει των ενωσιακών ή των εθνικών κανόνων συγκρούσεως νόμων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν χρεώνονται στον δανειολήπτη έξοδα που σχετίζονται με τη μεταβίβαση της σύμβασης πίστωσης, εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται ήδη στην εν λόγω σύμβαση πίστωσης. Όσον αφορά τις χρεώσεις των καταναλωτών σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, θα πρέπει να εισαχθούν τροποποιήσεις στην οδηγία 2008/48/EK, οι οποίες απαιτούν από τα κράτη μέλη να ακολουθούν τους ίδιους κανόνες με εκείνους της οδηγίας 2014/17/EE σχετικά με τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα τέλη και τις κυρώσεις.

¹ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

- (56) Όσον αφορά τους καταναλωτές, οι οδηγίες 2008/48/EK και 2014/17/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθούν από την παρούσα οδηγία, ώστε να καθοριστεί ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από τους πιστωτές να διαθέτουν κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες, ώστε να καταβάλλουν προσπάθειες να παρέχουν, κατά περίπτωση, εύλογη περίοδο ανοχής πριν από την έναρξη διαδικασιών κατάσχεσης. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ της 19ης Αυγούστου 2015 σχετικά με τις καθυστερήσεις και τις κατασχέσεις, οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ της 31ης Οκτωβρίου 2018 σχετικά με τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και των ανοιγμάτων με ανοχή, και οι κατευθυντήριες γραμμές προς τις τράπεζες σχετικά με τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια που εξέδωσε η ΕΚΤ τον Μάρτιο του 2017. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τα μέτρα ανοχής που πρέπει να ληφθούν, οι πιστωτές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ατομικές περιστάσεις του καταναλωτή, τα συμφέροντα και τα δικαιώματα του καταναλωτή, καθώς και την ικανότητα του καταναλωτή να εξοφλήσει την πίστωση, ιδίως εάν η σύμβαση πίστωσης εξασφαλίζεται με ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται ως κατοικία και αποτελεί την κύρια κατοικία του καταναλωτή. Τα μέτρα ανοχής θα πρέπει να μπορούν να συνίστανται σε ορισμένες παραχωρήσεις προς τον καταναλωτή, όπως ολική ή μερική αναχρηματοδότηση μιας σύμβασης πίστωσης, ή τροποποίηση των υφιστάμενων όρων και προϋποθέσεων μιας σύμβασης πίστωσης, όπως παράταση της διάρκειάς της, αλλαγή του είδους της σύμβασης πίστωσης, αναβολή της καταβολής του συνόλου ή μέρους των δόσεων αποπληρωμής για ορισμένο χρονικό διάστημα, αλλαγή του επιτοκίου, παροχή αναστολής καταβολής δόσεων, μερική αποπληρωμή δόσεων, μετατροπές νομίσματος, μερική άφεση και ενοποίηση του χρέους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν σε ισχύ κατάλληλα μέτρα ανοχής σε εθνικό επίπεδο. Ο κατάλογος των μέτρων ανοχής που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ως τροποποιήσεις των οδηγιών 2008/48/EK και 2014/17/ΕΕ, δεν είναι εξαντλητικός και, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να προβλέψουν πρόσθετα μέτρα.

Ομοίως, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην προβλέψουν κάποιο ειδικό μέτρο, εφόσον υπάρχει αυτή η πρόβλεψη σε εθνικό επίπεδο, υπό τον όρο ότι εξακολουθεί να είναι διαθέσιμος ένας εύλογος αριθμός μέτρων. Όταν μετά τις διαδικασίες κατάσχεσης εξακολουθεί να εναπομένει χρέος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη διατήρηση ελάχιστων συνθηκών διαβίωσης και να θεσπίζουν μέτρα που διευκολύνουν την αποπληρωμή του χρέους, με παράλληλη αποτροπή της μακροχρόνιας υπερχρέωσης. Τουλάχιστον όταν η τιμή που προσδιορίζεται για το ακίνητο που χρησιμοποιείται ως κατοικία επηρεάζει το ποσό που οφείλει ο καταναλωτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους πιστωτές να λαμβάνουν εύλογα μέτρα για τον προσδιορισμό της καλύτερης δυνατής τιμής για το κατασχεθέν ακίνητο που χρησιμοποιείται ως κατοικία, στο πλαίσιο των συνθηκών της αγοράς. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα μέρη σύμβασης πίστωσης να συμφωνούν ρητά ότι η μεταβίβαση της εγγύησης στον πιστωτή αρκεί για την αποπληρωμή της πίστωσης, ιδίως όταν η πίστωση είναι εξασφαλισμένη από την πρώτη κατοικία του καταναλωτή.

- (57) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το επίπεδο προστασίας του καταναλωτή δεν επηρεάζεται, σε περίπτωση εκχώρησης σε τρίτον των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση ενυπόθηκης πίστης ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, θα πρέπει να γίνει τροποποίηση της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, ώστε να καθοριστεί ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης πίστωσης που καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία, ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάξει κατά του αγοραστή πιστώσεων κάθε μέσο άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτή και να ενημερωθεί σχετικά με την εκχώρηση.

- (58) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹, τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να επισυνάπτουν στην κοινοποίηση των εθνικών μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, όταν δικαιολογείται, και ένα ή περισσότερα έγγραφα που διευκρινίζουν τον δεσμό ανάμεσα στα στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα τμήματα των εθνικών πράξεων μεταφοράς. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης της Ένωσης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (59) Ζητήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος γνωμοδότησε στις 24 Ιανουαρίου 2019.
- (60) Η αποτελεσματική λειτουργία της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να επανεξετάζεται από την Επιτροπή, όσο προχωρεί η δημιουργία μιας εσωτερικής δευτερογενούς αγοράς για τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης με υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Η Επιτροπή είναι σε θέση να αναλύσει ειδικά διασυννοριακά ζητήματα που δεν μπορούν να εντοπιστούν ή να αντιμετωπιστούν δεόντως από μεμονωμένα κράτη μέλη, όπως ο κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που θα μπορούσαν να προκύψουν σε σχέση με τις δραστηριότητες των διαχειριστών πιστώσεων και των αγοραστών πιστώσεων και τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών από διαφορετικά κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο, κατά την επανεξέταση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή να συμπεριλάβει επίσης μία ενδεδειγμένη αξιολόγηση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που συνδέονται με τις δραστηριότητες των διαχειριστών πιστώσεων και των αγοραστών πιστώσεων και με τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

¹ EE C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

- (61) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η ενίσχυση της ανάπτυξης δευτερογενών αγορών για τα ΜΕΔ στην Ένωση, παράλληλα με τη διασφάλιση ακόμη πιο ενισχυμένης προστασίας των δανειοληπτών, ιδίως δε των καταναλωτών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω κλίμακας και αποτελεσμάτων, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Τίτλος I

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

Η οδηγία θεσπίζει κοινό πλαίσιο και απαιτήσεις για τα εξής:

- α) τους διαχειριστές πιστώσεων των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, που εκδίδεται από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, οι οποίοι ενεργούν για λογαριασμό αγοραστή πιστώσεων·
- β) τους αγοραστές πιστώσεων των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, που εκδίδεται από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους εξής:
 - α) διαχειριστές πιστώσεων οι οποίοι ενεργούν για λογαριασμό αγοραστή πιστώσεων σε σχέση με τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, που έχει εκδοθεί από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο·
 - β) αγοραστές πιστώσεων των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, που έχει εκδοθεί από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.
2. Όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, η παρούσα οδηγία δεν θίγει ούτε τις αρχές του δικαίου συμβάσεων ούτε τις αρχές αστικού δικαίου που εφαρμόζονται βάσει του εθνικού δικαίου σε σχέση με τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, ούτε την προστασία που παρέχεται στους καταναλωτές ή τους δανειολήπτες δυνάμει ιδίως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, και των οδηγιών 93/13/ΕΟΚ, 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ και των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά των οδηγιών αυτών στο εθνικό δίκαιο ή άλλων σχετικών διατάξεων της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών και τα δικαιώματα των δανειοληπτών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους περιορισμούς που προβλέπονται στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών όσον αφορά τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, που δεν παρουσιάζει καθυστέρηση ή παρουσιάζει καθυστέρηση μικρότερη των 90 ημερών ή δεν έχει καταγγελλθεί σύμφωνα με το εθνικό αστικό δίκαιο.
4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις απαιτήσεις των εθνικών νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, όταν ο αγοραστής πιστώσεων είναι οντότητα ειδικού σκοπού για τιτλοποίηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2402 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ εφόσον οι εν λόγω εθνικές νομοθεσίες:
- α) δεν επηρεάζουν το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία·
 - β) εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες από τους διαχειριστές πιστώσεων.
5. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα εξής:
- α) τη διαχείριση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, που ασκείται από:
 - ι) πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση·

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2402 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη θέσπιση γενικού πλαισίου για την τιτλοποίηση και σχετικά με τη δημιουργία ειδικού πλαισίου για απλή, διαφανή και τυποποιημένη τιτλοποίηση και σχετικά με την τροποποίηση των οδηγιών 2009/65/ΕΚ, 2009/138/ΕΚ και 2011/61/ΕΕ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 347 της 28.12.2017, σ. 35).

- ii) διαχειριστή οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων (ΔΟΕΕ) που έχει λάβει άδεια ή έχει καταχωριστεί σύμφωνα με την οδηγία 2011/61/ΕΕ, ή εταιρεία διαχείρισης, ή επενδυτική εταιρεία που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με την οδηγία 2009/65/ΕΚ, υπό την προϋπόθεση ότι η εταιρεία επενδύσεων δεν έχει ορίσει εταιρεία διαχείρισης δυνάμει της εν λόγω οδηγίας, για λογαριασμό του ταμείου που διαχειρίζεται·
 - iii) μη πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται σε εποπτεία από αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ή το άρθρο 35 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ κατά την άσκηση δραστηριοτήτων στο εν λόγω κράτος μέλος·
- β) τη διαχείριση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, που δεν εκδόθηκε από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση εκτός εάν τα δικαιώματα του πιστωτή στο πλαίσιο της σύμβασης πίστωσης, ή η ίδια η σύμβαση πίστωσης αντικαθίσταται από σύμβαση πίστωσης που εκδίδεται από τέτοιο πιστωτικό ίδρυμα·
- γ) την αγορά των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, από πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση·
- δ) τη μεταβίβαση δικαιωμάτων του πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, που μεταβιβάστηκαν πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τη διαχείριση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, η οποία ασκείται από συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές, όπως ορίζονται από το εθνικό δίκαιο, ή δικηγόρους, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, κατά την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων στο πλαίσιο του επαγγέλματός τους.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πιστωτικό ίδρυμα»: το πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- 2) «πιστωτής»: πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει εκδώσει πίστωση, ή αγοραστής πιστώσεων·
- 3) «δανειολήπτης»: νομικό ή φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση πίστωσης με πιστωτικό ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένου του νόμιμου διαδόχου ή του συνδίκου του·
- 4) «σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση, όπως εκδόθηκε αρχικά, τροποποιήθηκε ή αντικαταστάθηκε, δυνάμει της οποίας πιστωτικό ίδρυμα χορηγεί πίστωση υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης·

¹ Οδηγία 98/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος (ΕΕ L 77 της 14.3.1998, σ. 36).

- 5) «σύμβαση διαχείρισης πιστώσεων»: γραπτή σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ αγοραστή πιστώσεων και διαχειριστή πιστώσεων σχετικά με τις υπηρεσίες που πρόκειται να παρασχεθούν από τον διαχειριστή πιστώσεων για λογαριασμό του αγοραστή πιστώσεων·
- 6) «αγοραστής πιστώσεων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο αγοράζει τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο·
- 7) «πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών»: τρίτο μέρος που χρησιμοποιείται από διαχειριστή πιστώσεων για την άσκηση οποιωνδήποτε από τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων·
- 8) «διαχειριστής πιστώσεων»: νομικό πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, διαχειρίζεται και επιβάλλει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, για λογαριασμό αγοραστή πιστώσεων, και ασκεί τουλάχιστον μία ή περισσότερες δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων·
- 9) «δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων»: μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες:
- α) είσπραξη ή ανάκτηση, από τον δανειολήπτη, κάθε οφειλόμενου ποσού που σχετίζεται με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης·

- β) επαναδιαπραγμάτευση με τον δανειολήπτη, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, οιαδήποτε όρων και προϋποθέσεων που σχετίζονται με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης, ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης, σύμφωνα με τις οδηγίες του αγοραστή πιστώσεων, εφόσον ο διαχειριστής πιστώσεων δεν είναι μεσίτης πιστώσεων, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο στ) της οδηγίας 2008/48/EK ή στο άρθρο 4 σημείο 5) της οδηγίας 2014/17/EE·
- γ) διαχείριση οιαδήποτε καταγγελιών σχετικά με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης·
- δ) ενημέρωση του δανειολήπτη για τυχόν μεταβολές των επιτοκίων ή των εξόδων ή οιαδήποτε οφειλόμενων ποσών που σχετίζονται με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης·
- 10) «κράτος μέλος καταγωγής»: σε σχέση με τον διαχειριστή πιστώσεων, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά του γραφεία ή, όσον αφορά τον αγοραστή πιστώσεων, το κράτος μέλος στο οποίο έχει την κατοικία του ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο έχει τα κεντρικά του γραφεία·
- 11) «κράτος μέλος υποδοχής»: κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος καταγωγής, στο οποίο ο διαχειριστής πιστώσεων έχει ιδρύσει υποκατάστημα ή στο οποίο ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, και, σε κάθε περίπτωση, στο οποίο έχει την κατοικία του ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο έχει τα κεντρικά του γραφεία ο δανειολήπτης·

- 12) «καταναλωτής»: φυσικό πρόσωπο το οποίο, στις συμβάσεις πίστωσης που καλύπτει η παρούσα οδηγία, ενεργεί για σκοπούς που δεν σχετίζονται με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·
- 13) «μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση πίστωσης που χαρακτηρίζεται ως μη εξυπηρετούμενο άνοιγμα σύμφωνα με το άρθρο 47α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Τίτλος II

Διαχειριστές πιστώσεων

Κεφάλαιο I

Αδειοδότηση διαχειριστών πιστώσεων

Άρθρο 4

Γενικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους διαχειριστές πιστώσεων να έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος μέλος καταγωγής, πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων τους στο έδαφός τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν την εξουσία χορήγησης της άδειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στις αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3.

Άρθρο 5

Απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ακόλουθες απαιτήσεις για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1:
 - α) ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, τα κεντρικά γραφεία του βρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο ο αιτών ζητεί άδεια λειτουργίας·
 - β) τα μέλη των οργάνων διοίκησης ή διεύθυνσης του αιτούντος έχουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας, γεγονός που αποδεικνύεται με την παροχή στοιχείων σύμφωνα με τα οποία:
 - i) διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά συναφή ποινικά αδικήματα, ιδίως αυτά που σχετίζονται με την περιουσία, οικονομικές υπηρεσίες και δραστηριότητες, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τοκογλυφία, απάτη, φορολογικά εγκλήματα, παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου, ή αδικήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας, καθώς και σε σχέση με οποιαδήποτε άλλα αδικήματα βάσει νόμων που αφορούν εταιρείες, πτώχευση, αφερεγγυότητα ή προστασία των καταναλωτών·
 - ii) οι σωρευτικές επιπτώσεις ελασσόνων συμβάντων δεν θίγουν τα εχέγγυα εντιμότητάς τους·
 - iii) χαρακτηρίζονταν πάντα από διαφάνεια και επιδείκνυαν ανοικτό πνεύμα και διάθεση συνεργασίας στις προηγούμενες επιχειρηματικές τους σχέσεις με τις εποπτικές και ρυθμιστικές αρχές·

- iv) δεν υπόκεινται σε εν εξελίξει διαδικασία αφερεγγυότητας ή δεν έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
- γ) το διευθυντικό ή διοικητικό όργανο του αιτούντος, στο σύνολό του, διαθέτει επαρκείς γνώσεις και πείρα για τη διεξαγωγή της επιχειρηματικής δραστηριότητας με κατάλληλο και υπεύθυνο τρόπο·
- δ) τα πρόσωπα που κατέχουν ειδικές συμμετοχές στον αιτούντα, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, διαθέτουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας, γεγονός που αποδεικνύεται με την εκπλήρωση των απαιτήσεων που ορίζονται στο στοιχείο β) σημεία i) και iv) της παρούσας παραγράφου·
- ε) ο αιτών εφαρμόζει ισχυρό οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και κατάλληλους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών διαχείρισης των κινδύνων και λογιστικής, που να διασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων των δανειοληπτών και τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία που διέπει τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης, ή την ίδια τη σύμβαση πίστωσης, και με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679·
- στ) ο αιτών εφαρμόζει κατάλληλη πολιτική που να διασφαλίζει συμμόρφωση με τους κανόνες για την προστασία των δανειοληπτών και την αντιμετώπισή τους με δίκαιο και επιμελή τρόπο, μεταξύ άλλων με το να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική κατάστασή τους, και η ανάγκη παραπομπής των δανειοληπτών σε υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε περιπτώσεις χρέους ή κοινωνικές υπηρεσίες, εφόσον διατίθενται·
- ζ) ο αιτών εφαρμόζει επαρκείς και ειδικές εσωτερικές διαδικασίες που να διασφαλίζουν την καταγραφή και τη διεκπεραίωση των καταγγελιών των δανειοληπτών·

- η) ο αιτών εφαρμόζει επαρκείς διαδικασίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας όταν οι εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 στο εθνικό δίκαιο ορίζουν τους διαχειριστές πιστώσεων ως υπόχρεες οντότητες για τους σκοπούς της πρόληψης και της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·
- θ) ο αιτών υπόκειται σε απαιτήσεις αναφοράς και δημόσιας γνωστοποίησης δυνάμει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας.

- 2. Η EAT, κατόπιν διαβούλευσης με όλους τους ενδιαφερομένους και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα διακυβευόμενα συμφέροντα, εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 για τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου.
- 3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αρνούνται τη χορήγηση της άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, εάν ο αιτών δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Άρθρο 6

Δυνατότητα κατοχής κεφαλαίων

- 1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν κατά πόσον οι διαχειριστές πιστώσεων, όταν ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο έδαφός τους:
 - α) επιτρέπεται να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες, με σκοπό τη μεταβίβαση των εν λόγω κεφαλαίων σε αγοραστές πιστώσεων· ή
 - β) απαγορεύεται να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια προερχόμενα από δανειολήπτες.

2. Στις περιπτώσεις που οι διαχειριστές πιστώσεων επιτρέπεται να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη:
- α) θεσπίζουν, εκτός από τις απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, την απαίτηση να διατηρεί ο αιτών χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα στον οποίο όλα τα κεφάλαια που λαμβάνονται από δανειολήπτες πρέπει να πιστώνονται και να φυλάσσονται έως τη διοχέτευσή τους στον αντίστοιχο αγοραστή πιστώσεων, υπό τους όρους που έχουν συμφωνηθεί με τον αγοραστή πιστώσεων·
 - β) διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω κεφάλαια προστατεύονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο προς το συμφέρον των αγοραστών πιστώσεων έναντι των απαιτήσεων των άλλων πιστωτών των διαχειριστών πιστώσεων, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·
 - γ) καθορίζουν ότι, όταν ένας δανειολήπτης πραγματοποιεί πληρωμή σε διαχειριστή πιστώσεων με σκοπό, εν μέρει ή εν όλω, την επιστροφή των οφειλόμενων ποσών που σχετίζονται με τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, η εν λόγω πληρωμή θεωρείται ότι έχει καταβληθεί στον αγοραστή πιστώσεων·
 - δ) απαιτούν από τον διαχειριστή πιστώσεων να παραδώσει απόδειξη παραλαβής ή επιστολή απαλλαγής στον δανειολήπτη, σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο, κάθε φορά που ο διαχειριστής πιστώσεων λαμβάνει κεφάλαια από τον δανειολήπτη, βεβαιώνοντας τα εισπραχθέντα ποσά.
3. Σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων δεν προτίθεται να λαμβάνει και να κατέχει κεφάλαια από δανειολήπτες στο πλαίσιο του επιχειρηματικού του μοντέλου, ο διαχειριστής πιστώσεων αναφέρει την πρόθεση αυτή στην αίτησή του για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1. Στις περιπτώσεις αυτές, δεν εφαρμόζονται οι απαιτήσεις που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Διαδικασία χορήγησης άδειας λειτουργίας σε διαχειριστές πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν διαδικασία για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε διαχειριστές πιστώσεων, η οποία δίνει τη δυνατότητα στους αιτούντες να υποβάλλουν αίτηση και να παρέχουν κάθε πληροφορία που χρειάζεται η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, για να εξακριβώσει αν ο αιτών πληροί όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις με τις οποίες μεταφέρεται στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 5 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α).
2. Η αίτηση άδειας λειτουργίας σε διαχειριστές πιστώσεων, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, συνοδεύεται από τα ακόλουθα:
 - α) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το νομικό καθεστώς του αιτούντος και αντίγραφο της πράξης σύστασης του και του καταστατικού της εταιρείας·
 - β) τη διεύθυνση των κεντρικών γραφείων ή της καταστατικής έδρας του αιτούντος·
 - γ) τα στοιχεία ταυτότητας των μελών των οργάνων διοίκησης ή διεύθυνσης του αιτούντος και των προσώπων που κατέχουν ειδική συμμετοχή, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - δ) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ)·

- ε) αποδεικτικά στοιχεία ότι τα πρόσωπα που κατέχουν ειδική συμμετοχή κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της παρούσας οδηγίας·
 - στ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε)·
 - ζ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο στ)·
 - η) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)·
 - θ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο η)·
 - ι) κατά περίπτωση, αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη χωριστού λογαριασμού σε πιστωτικό ίδρυμα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α)·
 - ια) τυχόν συμβάσεις εξωτερικής ανάθεσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξετάζουν, εντός 45 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης άδειας λειτουργίας, αν η αίτηση είναι πλήρης.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εντός 90 ημερών από την παραλαβή της πλήρους αίτησης ή, αν η αίτηση θεωρηθεί ελλιπής, από την παραλαβή των απαιτούμενων πληροφοριών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τον αιτούντα εάν η άδεια λειτουργίας εγκρίθηκε ή απορρίφθηκε και αιτιολογούν την απόρριψη.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αιτών έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής στις περιπτώσεις περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αποφασίσουν να απορρίψουν την αίτηση για άδεια, δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3, καθώς και στις περιπτώσεις που, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, οι αρμόδιες αρχές δεν λάβουν απόφαση επί της αίτησης για άδεια.

Άρθρο 8

Ανάκληση της άδειας λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες εποπτείας, διεξαγωγής ερευνών και επιβολής κυρώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 22, προκειμένου να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας που έχει χορηγηθεί σε διαχειριστή πιστώσεων, σε περίπτωση που ο εν λόγω διαχειριστής πιστώσεων:
- α) δεν κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών από τη χορήγησή της·
 - β) παραιτείται ρητώς από την άδεια λειτουργίας·
 - γ) έπαυσε να ασκεί τις δραστηριότητες διαχειριστή πιστώσεων για περίοδο μεγαλύτερη των 12 μηνών·
 - δ) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλο αντισυνεδικό τρόπο·
 - ε) δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α)·

στ) διαπράττει σοβαρή παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, ή άλλων κανόνων προστασίας των καταναλωτών, περιλαμβανομένων και των κανόνων του κράτους μέλους υποδοχής και του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση.

2. Σε περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν πάραυτα τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής εάν ο διαχειριστής πιστώσεων παρέχει υπηρεσίες βάσει του άρθρου 13, καθώς και τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής.

Άρθρο 9

Μητρώο αδειοδοτημένων διαχειριστών πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν και τηρούν τουλάχιστον κατάλογο ή, όπου κρίνεται περισσότερο σκόπιμο, εθνικό μητρώο όλων των διαχειριστών πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια να παρέχουν υπηρεσίες στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν υπηρεσίες βάσει του άρθρου 13.

Η ΕΑΤ εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 για την κατάρτιση και την τήρηση των εν λόγω καταλόγων ή μητρώων και προσδιορίζουν τα είδη των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε αυτά, προκειμένου να διασφαλίζονται ισότιμοι όροι ανταγωνισμού σε ολόκληρη την Ένωση και διαφάνεια για τους αγοραστές πιστώσεων και τους δανειολήπτες.

2. Ο κατάλογος ή το μητρώο που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι διαθέσιμα στο κοινό, προσβάσιμα ηλεκτρονικά στον δικτυακό τόπο των αρμόδιων αρχών και ενημερώνονται σε τακτική βάση.
3. Σε περίπτωση ανάκλησης μιας άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 8, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον κατάλογο ή το μητρώο που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 10

Σχέση με τον δανειολήπτη, γνωστοποίηση των μεταβιβάσεων και μεταγενέστερες γνωστοποιήσεις

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους αγοραστές πιστώσεων και τους διαχειριστές πιστώσεων στις σχέσεις τους με τους δανειολήπτες:
 - α) να ενεργούν καλόπιστα, δίκαια και επαγγελματικά·
 - β) να παρέχουν στους δανειολήπτες πληροφορίες δεν είναι παραπλανητικές, ασαφείς ή ψευδείς·
 - γ) να σέβονται και να προστατεύουν τα προσωπικά στοιχεία και την ιδιωτική ζωή των δανειοληπτών·
 - δ) να επικοινωνούν με τους δανειολήπτες με τρόπο που δεν συνιστά παρενόχληση, καταναγκασμό ή αθέμιτη επιρροή.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, ύστερα από οποιαδήποτε μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μιας μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, σε αγοραστή πιστώσεων, και πάντα πριν από την πρώτη είσπραξη οφειλών, αλλά επίσης όποτε ζητείται από τον δανειολήπτη, ο αγοραστής πιστώσεων ή, όταν έχει οριστεί για την εκτέλεση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων, η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή ο διαχειριστής πιστώσεων, αποστέλλει στον δανειολήπτη γνωστοποίηση, σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο, στην οποία περιλαμβάνονται τουλάχιστον με τα εξής:
- α) πληροφορίες για την πραγματοποιηθείσα μεταβίβαση, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας μεταβίβασης·
 - β) τα στοιχεία ταυτότητας και τα στοιχεία επικοινωνίας του αγοραστή πιστώσεων·
 - γ) μετά τον ορισμό του, τα στοιχεία ταυτότητας και τα στοιχεία επικοινωνίας του διαχειριστή πιστώσεων ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii)·
 - δ) μετά τον ορισμό του, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την άδεια λειτουργίας διαχειριστή πιστώσεων που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 7·
 - ε) κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τα στοιχεία επικοινωνίας του παρόχου πιστωτικών υπηρεσιών·
 - στ) παρουσιαζόμενη με διακριτό τρόπο, αναφορά σημείου επαφής στον αγοραστή πιστώσεων ή, όταν έχει οριστεί για την εκτέλεση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων, στην οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή στον διαχειριστή πιστώσεων και, κατά περίπτωση, στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών, από το οποίο μπορούν να λαμβάνονται πληροφορίες όταν χρειάζεται·

- ζ) πληροφορίες σχετικά με τα ποσά που οφείλει ο δανειολήπτης κατά τη στιγμή της γνωστοποίησης, με αναλυτική καταγραφή των ποσών που οφείλονται ως κεφάλαιο, τόκοι, προμήθειες και άλλες επιτρεπόμενες χρεώσεις·
- η) δήλωση ότι εξακολουθεί να ισχύει όλη η σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία που αφορά ιδίως την εκτέλεση των συμβάσεων, την προστασία των καταναλωτών, τα δικαιώματα του δανειολήπτη και το ποινικό δίκαιο·
- θ) την ονομασία, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο δανειολήπτης ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, έχει τα κεντρικά του γραφεία και στις οποίες ο δανειολήπτης μπορεί να υποβάλει καταγγελία.

Η γνωστοποίηση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο συντάσσεται σε γλώσσα σαφή και κατανοητή για το ευρύ κοινό.

- 3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε κάθε μεταγενέστερη γνωστοποίηση στον δανειολήπτη, τον αγοραστή πιστώσεων ή, όταν έχει ορισθεί για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων, την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή τον διαχειριστή πιστώσεων, περιλαμβάνονται οι πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχείο στ) του παρόντος άρθρου, εκτός εάν πρόκειται για την πρώτη γνωστοποίηση μετά τον διορισμό νέου διαχειριστή πιστώσεων, οπότε περιλαμβάνονται και οι πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ) και δ) του παρόντος άρθρου.
- 4. Οι παράγραφοι 2 και 3 ισχύουν με την επιφύλαξη τυχόν πρόσθετων απαιτήσεων σχετικά με τις γνωστοποιήσεις που προβλέπονται σε άλλη εφαρμοστέα ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 11

Συμβατική σχέση μεταξύ διαχειριστή πιστώσεων και αγοραστή πιστώσεων

1. Όταν ένας αγοραστής πιστώσεων δεν εκτελεί ο ίδιος τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων που έχει οριστεί παρέχει τις υπηρεσίες του, που αφορούν τη διαχείριση και την εκτέλεση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, στη βάση συμφωνίας με τον αγοραστή πιστώσεων.
2. Η σύμβαση διαχείρισης πιστώσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 - α) αναλυτική περιγραφή των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων που θα ασκεί ο διαχειριστής πιστώσεων·
 - β) το ύψος της αμοιβής του διαχειριστή πιστώσεων ή τον τρόπο υπολογισμού της αμοιβής·
 - γ) τον βαθμό στον οποίο ο διαχειριστής πιστώσεων μπορεί να εκπροσωπεί τον αγοραστή πιστώσεων έναντι του δανειολήπτη·
 - δ) δεσμευτική δήλωση των συμβαλλομένων μερών ότι θα συμμορφώνονται με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται στα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης, ή στην ίδια τη σύμβαση πίστωσης, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών και των δεδομένων·
 - ε) ρήτρα που απαιτεί τη δίκαιη και επιμελή μεταχείριση των δανειοληπτών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η σύμβαση διαχείρισης πιστώσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει απαίτηση σύμφωνα με την οποία ο διαχειριστής πιστώσεων ενημερώνει τον αγοραστή πιστώσεων πριν από την εξωτερική ανάθεση οποιασδήποτε από τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων καταρτίζει και τηρεί τα ακόλουθα αρχεία για τουλάχιστον πέντε έτη από την ημερομηνία λήξης της συμφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή για τη διάρκεια της εφαρμοστέας στο κράτος μέλος καταγωγής προθεσμίας παραγραφής, και σε κάθε περίπτωση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 10 έτη:
- α) τη σχετική αλληλογραφία του τόσο με τον αγοραστή πιστώσεων όσο και με τον δανειολήπτη, υπό τους όρους που προβλέπονται στην εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία·
 - β) τις σχετικές εντολές που λαμβάνει από τον αγοραστή πιστώσεων στο πλαίσιο των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέει από κάθε μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, την οποία διαχειρίζεται και εκτελεί για λογαριασμό του εν λόγω διαχειριστή πιστώσεων, υπό τους όρους που προβλέπονται στην εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία·
 - γ) τη σύμβαση διαχείρισης πιστώσεων.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων θέτει τα αρχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Άρθρο 12

Εξωτερική ανάθεση από διαχειριστή πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων χρησιμοποιεί πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών για την άσκηση οιασδήποτε εκ των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων, ο διαχειριστής πιστώσεων διατηρεί την πλήρη ευθύνη για την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Η εξωτερική ανάθεση των εν λόγω δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τη σύναψη γραπτής σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης μεταξύ του διαχειριστή πιστώσεων και του παρόχου πιστωτικών υπηρεσιών, βάσει της οποίας ο πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών υποχρεούται να συμμορφώνεται με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του εθνικού δικαίου που μεταφέρει την παρούσα οδηγία στο εθνικό δίκαιο, και με το σχετικό ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται στα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης, ή στην ίδια τη σύμβαση πίστωσης·
 - β) απαγορεύεται η εξωτερική ανάθεση σε πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών όλων των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων ταυτόχρονα·
 - γ) η συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης με τον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών δεν μεταβάλλει τη συμβατική σχέση μεταξύ του διαχειριστή πιστώσεων και του αγοραστή πιστώσεων και τις υποχρεώσεις του διαχειριστή πιστώσεων προς τον αγοραστή πιστώσεων ή προς τους δανειολήπτες·

- δ) η συμμόρφωση του διαχειριστή πιστώσεων με τις απαιτήσεις της αδειοδότησής του, όπως καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, δεν επηρεάζεται από την εξωτερική ανάθεση ορισμένων δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί·
- ε) η εξωτερική ανάθεση στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών δεν παρεμποδίζει την εποπτεία του διαχειριστή πιστώσεων από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 21·
- στ) ο διαχειριστής πιστώσεων έχει άμεση πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που ανατίθενται εξωτερικά στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών·
- ζ) μετά τη λήξη της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης, ο διαχειριστής πιστώσεων διαθέτει την εμπειρογνωμοσύνη και τους πόρους ώστε να είναι σε θέση να παρέχει τις εξωτερικά ανατεθείσες δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων.

Η εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων δεν πραγματοποιείται κατά τρόπο που να υποβαθμίζει την ποιότητα του εσωτερικού ελέγχου του διαχειριστή πιστώσεων, ή την αξιοπιστία ή συνέχεια των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και, κατά περίπτωση, το κράτος μέλος υποδοχής, πριν από την εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων καταρτίζει και τηρεί τα αρχεία των συναφών εντολών που διαβίβασε στον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, και της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, για τουλάχιστον πέντε έτη από την ημερομηνία λήξης της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης, ή για την εφαρμοστέα στο κράτος μέλος προθεσμία παραγραφής, αλλά σε κάθε περίπτωση για περίοδο μέγιστης διάρκειας 10 ετών.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων και ο πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών θέτουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, κατόπιν σχετικού αιτήματος.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι πιστωτικών υπηρεσιών δεν επιτρέπεται να λαμβάνουν και να κατέχουν κεφάλαια από δανειολήπτες.

Κεφάλαιο II

Δραστηριότητες διασυνοριακής διαχείρισης πιστώσεων

Άρθρο 13

Ελεύθερη άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε κράτος μέλος υποδοχής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος καταγωγής έχουν το δικαίωμα να παρέχουν στην Ένωση τις υπηρεσίες που καλύπτονται από την άδεια λειτουργίας, με την επιφύλαξη οιασδήποτε περιορισμών ή απαιτήσεων που θεσπίζονται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της απαγόρευσης λήψης και κατοχής κεφαλαίων από δανειολήπτες, που δεν συνδέονται με άλλες απαιτήσεις αδειοδότησης των διαχειριστών πιστώσεων, ή με εκείνες που καθορίζονται για την επαναδιαπραγμάτευση των όρων και προϋποθέσεων που σχετίζονται με τα δικαιώματα του πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος καταγωγής προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες σε κράτος μέλος υποδοχής, ο διαχειριστής πιστώσεων υποβάλλει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) το κράτος μέλος υποδοχής στο οποίο προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες ο διαχειριστής πιστώσεων και, εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι ήδη γνωστές στον διαχειριστή πιστώσεων, το κράτος μέλος στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής·

- β) κατά περίπτωση, τη διεύθυνση του υποκαταστήματος του διαχειριστή πιστώσεων που έχει ιδρυθεί στο κράτος μέλος υποδοχής·
- γ) κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση του παρόχου πιστωτικών υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής·
- δ) τα στοιχεία ταυτότητας των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση της παροχής των υπηρεσιών διαχείρισης πιστώσεων στο κράτος μέλος υποδοχής·
- ε) κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν για την προσαρμογή των εσωτερικών διαδικασιών, του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου για να διασφαλιστεί συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δίκαιο των δικαιωμάτων του πιστωτή στο πλαίσιο σύμβασης πίστωσης ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης·
- στ) περιγραφή της διαδικασίας που έχει θεσπιστεί για τη συμμόρφωση με τους κανόνες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, όταν η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 στο εθνικό δίκαιο ορίζει τους διαχειριστές πιστώσεων ως υπόχρεες οντότητες για τους σκοπούς της πρόληψης και της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·
- ζ) ότι ο διαχειριστής πιστώσεων διαθέτει τα κατάλληλα μέσα επικοινωνίας στη γλώσσα του κράτους μέλους υποδοχής ή στη γλώσσα της σύμβασης πίστωσης·
- η) κατά πόσον ο διαχειριστής πιστώσεων έχει λάβει άδεια στο κράτος μέλος καταγωγής του να λαμβάνει και να έχει στην κατοχή του κεφάλαια από δανειολήπτες.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, εντός 45 ημερών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, διαβιβάζουν τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, οι οποίες επιβεβαιώνουν την παραλαβή τους, χωρίς καθυστέρηση. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν στη συνέχεια τον διαχειριστή πιστώσεων σχετικά με την ημερομηνία κατά την οποία οι πληροφορίες κοινοποιήθηκαν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και με την ημερομηνία κατά την οποία οι εν λόγω αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν την παραλαβή των πληροφοριών. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν επίσης όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής, σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν διαβιβάσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων είναι σε θέση να αρχίσει να παρέχει υπηρεσίες στο κράτος μέλος υποδοχής από την ημερομηνία οποιουδήποτε εκ των ακόλουθων, ανάλογα με το ποιο θα επέλθει νωρίτερα:
 - α) της παραλαβής της κοινοποίησης από πλευράς των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, με την οποία επιβεβαιώνεται η παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3·
 - β) ελλείψει παραλαβής της κοινοποίησης που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, μετά την παρέλευση δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής για οιοσδήποτε μεταγενέστερες μεταβολές που επέρχονται στις πληροφορίες και οι οποίες απαιτείται να κοινοποιηθούν κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την τήρηση της διαδικασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 3, 4 και 5.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής καταγράφουν στον κατάλογο ή στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 9 τους διαχειριστές πιστώσεων που έχουν λάβει άδεια να ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο έδαφός τους, καθώς και τα λεπτομερή στοιχεία του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 14

Εποπτεία των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ελέγχουν και αξιολογούν τη συνεχή συμμόρφωση των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν υπηρεσίες διαχείρισης πιστώσεων σε κράτος μέλος υποδοχής προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι εξουσιοδοτημένες να ασκούν εποπτεία, να πραγματοποιούν έρευνες και να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα σε διαχειριστές πιστώσεων σε σχέση με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, όταν ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σε κράτος μέλος υποδοχής.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν τα μέτρα που λαμβάνουν σε σχέση με τον διαχειριστή πιστώσεων στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διαχειριστής πιστώσεων ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σε κράτος μέλος υποδοχής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και, κατά περίπτωση, του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής συνεργάζονται στενά κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους, ιδίως κατά τη διενέργεια ελέγχων, ερευνών και επιτόπιων επιθεωρήσεων.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ζητούν τη συνδρομή των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, για τη διενέργεια επιτόπιας επιθεώρησης σε υποκατάστημα που έχει ιδρυθεί ή σε σχέση με πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών που έχει οριστεί, σε κράτος μέλος υποδοχής. Η επιτόπια επιθεώρηση ενός υποκαταστήματος ή ενός παρόχου πιστωτικών υπηρεσιών διενεργείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διενεργείται η επιθεώρηση.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν ποια είναι τα καταλληλότερα μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε κάθε επιμέρους περίπτωση, ώστε να ανταποκριθούν στο αίτημα συνδρομής των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.
7. Στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής αποφασίζουν να διενεργήσουν επιτόπιες επιθεωρήσεις για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής, ενημερώνουν, χωρίς καθυστέρηση, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με τα αποτελέσματα αυτών.

8. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν αυτεπάγγελα να διενεργούν ελέγχους, επιθεωρήσεις και έρευνες σε σχέση με δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων που ασκεί στο έδαφός τους διαχειριστής πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος μέλος καταγωγής. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής κοινοποιούν, χωρίς καθυστέρηση, τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.
9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής διαθέτουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι διαχειριστής πιστώσεων που ασκεί δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο έδαφός τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13, παραβαίνει τους εφαρμοστέους κανόνες, μεταξύ δε αυτών τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, διαβιβάζουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και τους υποβάλλουν αίτημα να προβούν στη λήψη κατάλληλων μέτρων, με την επιφύλαξη των εξουσιών εποπτείας, διενέργειας ερευνών και επιβολής ποινών των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τον διαχειριστή πιστώσεων βάσει της εθνικής νομοθεσίας, και συγκεκριμένα αυτούς που εφαρμόζονται στην πίστωση ή στη σύμβαση πιστώσεων.
10. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής, διαθέτουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι διαχειριστής πιστώσεων παραβαίνει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία ή στους εθνικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην πίστωση ή στη σύμβαση πίστωσης, διαβιβάζουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και τους υποβάλλουν αίτημα να προβούν στη λήψη κατάλληλων μέτρων, με την επιφύλαξη των εξουσιών εποπτείας, διενέργειας ερευνών και επιβολής ποινών των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής.

11. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν λεπτομέρειες σχετικά με διοικητική ή άλλη διαδικασία που κινείται σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία που παρείχε το κράτος μέλος υποδοχής, ή σχετικά με διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν στον διαχειριστή πιστώσεων, ή αιτιολογημένη απόφαση περί της μη λήψης μέτρων, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής οι οποίες διαβίβασαν τα αποδεικτικά στοιχεία, το αργότερο δύο μήνες από την υποβολή του αιτήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 9. Σε περίπτωση κίνησης διαδικασίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τακτικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την εξέλιξή της.
12. Όταν διαχειριστής πιστώσεων εξακολουθεί να παραβαίνει τους εφαρμοστέους κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων του που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, και αφού οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώσουν σχετικά το κράτος μέλος καταγωγής, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν δικαίωμα να επιβάλλουν κατάλληλες διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα, για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, όταν ισχύει ένα από τα ακόλουθα:
- α) ο διαχειριστής πιστώσεων δεν έλαβε επαρκή και αποτελεσματικά μέτρα σε εύλογο χρονικό διάστημα για να διορθώσει την παράβαση· ή
 - β) σε επείγουσα περίπτωση, όπου είναι απαραίτητη η άμεση ανάληψη δράσης προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή απειλή κατά των συλλογικών συμφερόντων των δανειοληπτών.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να επιβάλλουν τις διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, ανεξάρτητα από τυχόν διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα που έχουν ήδη επιβληθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να απαγορεύσουν περαιτέρω δραστηριότητες διαχειριστή πιστώσεων ο οποίος παραβαίνει τους εφαρμοστέους κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων του που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, μέχρις ότου ληφθεί κατάλληλη απόφαση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή μέχρις ότου ληφθούν μέτρα από τον διαχειριστή πιστώσεων για τη διόρθωση της παράβασης.

Τίτλος III

Αγοραστές πιστώσεων

Άρθρο 15

Δικαίωμα πληροφόρησης για τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα παρέχει στον υποψήφιο αγοραστή πιστώσεων την αναγκαία πληροφόρηση σχετικά με τα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, και, κατά περίπτωση, τις εξασφαλίσεις, προκειμένου ο υποψήφιος αγοραστής πιστώσεων να είναι σε θέση να διενεργήσει τη δική του αποτίμηση όσον αφορά την αξία των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, και τις πιθανότητες ανάκτησης της αξίας της εν λόγω σύμβασης, προτού συνάψει σύμβαση για τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων του εν λόγω πιστωτή που απορρέουν από τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, εξασφαλίζοντας παράλληλα την προστασία των πληροφοριών που γνωστοποιεί το πιστωτικό ίδρυμα και της εμπιστευτικότητας των επιχειρηματικών δεδομένων.

2. Σε εξαμηνιαία βάση, τα κράτη μέλη απαιτούν από πιστωτικά ιδρύματα που μεταβιβάζουν σε αγοραστή πιστώσεων τα δικαιώματα πιστωτή στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, να γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, και στις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, τουλάχιστον τα ακόλουθα:
- α) τον αναγνωριστικό κωδικό νομικής οντότητας (LEI) του αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19, ή, εάν ο εν λόγω αναγνωριστικός κωδικός δεν υπάρχει, τα ακόλουθα:
 - i) τα στοιχεία ταυτότητας του αγοραστή πιστώσεων ή των μελών του διευθυντικού ή διοικητικού οργάνου του αγοραστή πιστώσεων και των προσώπων που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον αγοραστή πιστώσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - ii) τη διεύθυνση του αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19·
 - β) το συγκεντρωτικό υπόλοιπο των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης ή των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που μεταβιβάστηκαν·

¹ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

- γ) τον αριθμό και το μέγεθος των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης ή των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που μεταβιβάστηκαν·
- δ) κατά πόσον η μεταβίβαση περιλαμβάνει τα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης ή τις ίδιες τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης που έχουν συναφθεί με καταναλωτές και τα είδη των περιουσιακών στοιχείων που εξασφαλίζουν τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης, κατά περίπτωση.

3. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να παρέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο σε τριμηνιαία βάση, όποτε το κρίνουν αναγκαίο, μεταξύ άλλων για την καλύτερη παρακολούθηση μεγάλου αριθμού μεταβιβάσεων που ενδέχεται να προκύψουν κατά τη διάρκεια περιόδου κρίσης.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής διαβιβάζουν, χωρίς καθυστέρηση, τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που κρίνουν αναγκαία για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του αγοραστή πιστώσεων.
5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΕ) 2016/679 και (ΕΕ) 2018/1725.

Άρθρο 16

Εφαρμογή τεχνικών προτύπων για τα πρότυπα δεδομένων

1. Η EAT καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για τον καθορισμό των προτύπων που πρέπει να χρησιμοποιούνται από πιστωτικά ιδρύματα για την παροχή της πληροφόρησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, προκειμένου να παρέχουν στους αγοραστές πιστώσεων αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τα πιστωτικά ανοίγματά τους στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, για την ανάλυση, τον διεξοδικό οικονομικό έλεγχο και την αποτίμηση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης.
2. Η EAT προσδιορίζει στα σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου τα πεδία δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των πεδίων δεδομένων που είναι υποχρεωτικά, και την επεξεργασία των δεδομένων για τις εμπιστευτικές πληροφορίες, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 15 παράγραφος 1.
3. Τα σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων είναι αναλογικά προς τη φύση και το μέγεθος των πιστώσεων και των χαρτοφυλακίων πίστωσης.
4. Κατά την κατάρτιση των σχεδίων εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η EAT λαμβάνει υπόψη όλα τα παρακάτω:
 - α) τις υφιστάμενες πρακτικές της αγοράς ως προς την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ αγοραστών και πωλητών·
 - β) τις παρατηρήσεις των χρηστών σχετικά με την εμπειρία τους από τη χρήση υφιστάμενων προτύπων συναλλαγών της EAT για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια·
 - γ) τις υφιστάμενες παρεμφερείς απαιτήσεις σε επίπεδο κρατών μελών·

δ) τη σημασία της ελαχιστοποίησης του κόστους διεκπεραίωσης για τα πιστωτικά ιδρύματα και τους αγοραστές πιστώσεων.

5. Η ΕΒΑ υποβάλλει τα σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στην Επιτροπή έως τις ... [εννέα μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].
6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
7. Τα πρότυπα δεδομένων χρησιμοποιούνται για συναλλαγές που σχετίζονται με πιστώσεις οι οποίες εκδόθηκαν μετά την 1η Ιουλίου 2018 και κατέστησαν μη εξυπηρετούμενες μετά τις ... [ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Για τις πιστώσεις που χορηγούνται μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2018 και της ημερομηνίας έναρξης ισχύος των εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα πιστωτικά ιδρύματα συμπληρώνουν το πρότυπο δεδομένων με τις πληροφορίες που έχουν ήδη στη διάθεσή τους.
8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν επίσης τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 6 για τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα. Τα πρότυπα δεδομένων χρησιμοποιούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για την παροχή πληροφοριών μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων σε περιπτώσεις που υφίσταται μόνο μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης.

Άρθρο 17

Υποχρεώσεις των αγοραστών πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

- α) ένας αγοραστής πιστώσεων που έχει την κατοικία του στην Ένωση ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση ορίζει οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή διαχειριστή πιστώσεων, για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, που έχει συναφθεί με καταναλωτές·
- β) όταν ένας αγοραστής πιστώσεων δεν έχει την κατοικία του στην Ένωση ή δεν έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, δεν έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση, ο αντιπρόσωπος του, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1, ορίζει οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii) ή διαχειριστή πιστώσεων, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αντιπρόσωπος είναι ο ίδιος οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή διαχειριστή πιστώσεων, για την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, που συνάπτονται με:
 - i) φυσικά πρόσωπα, μεταξύ των οποίων καταναλωτές και ανεξάρτητους εργαζομένους·

- ii) πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής¹.

Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να επεκτείνουν την απαίτηση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο και σε άλλες συμβάσεις πίστωσης.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αγοραστής πιστώσεων δεν υπόκειται σε άλλες διοικητικές απαιτήσεις για την αγορά των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, πέραν όσων προβλέπονται από τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, ή από τις διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας σχετικά με την προστασία του καταναλωτή, του δικαίου περί συμβάσεων και του αστικού ή ποινικού δικαίου. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία που αφορά ιδίως την εκτέλεση συμβάσεων, την προστασία των καταναλωτών, τα δικαιώματα των δανειοληπτών, την αρχική χορήγηση της πίστωσης, τους κανόνες για το τραπεζικό απόρρητο και το ποινικό δίκαιο εξακολουθεί να ισχύει για τον αγοραστή πιστώσεων κατά τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, στον αγοραστή πιστώσεων. Το επίπεδο προστασίας που παρέχεται βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου, καθώς και των κανόνων περί αφερεγγυότητας, στους καταναλωτές και σε άλλους δανειολήπτες δεν επηρεάζεται από τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης, στον αγοραστή πιστώσεων, υπό την επιφύλαξη των εθνικών και διεθνών κανόνων περί γραμματίων και συναλλαγματικών.

¹ Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις εθνικές εξουσίες όσον αφορά τα πιστωτικά μητρώα, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να απαιτούνται από τους αγοραστές πιστώσεων πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης, ή με την ίδια τη σύμβαση πίστωσης, και την απόδοσή της.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους αγοραστές πιστώσεων να προσλαμβάνουν φυσικά πρόσωπα για τη διαχείριση των συμβάσεων πίστωσης που έχουν αποκτήσει. Τα εν λόγω φυσικά πρόσωπα υπόκεινται σε εθνικό κανονιστικό και εποπτικό καθεστώς και δεν επωφελούνται από την ελευθερία παροχής υπηρεσιών που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία προκειμένου να ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σε άλλο κράτος μέλος.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο διαχειριστής πιστώσεων που έχει οριστεί, ή η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), συμμορφώνεται, για λογαριασμό του αγοραστή πιστώσεων, με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αγοραστή πιστώσεων δυνάμει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και των άρθρων 18 και 20. Στις περιπτώσεις που δεν έχει οριστεί διαχειριστής πιστώσεων ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του εξακολουθεί να υπόκειται στις εν λόγω υποχρεώσεις.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν όπως ο διαχειριστής πιστώσεων που έχει οριστεί, ή η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), συμμορφώνεται, για λογαριασμό του αγοραστή πιστώσεων, με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αγοραστή πιστώσεων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, μεταξύ άλλων σε σχέση με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 18

Χρησιμοποίηση διαχειριστών πιστώσεων ή άλλων οντοτήτων

1. Όταν ο αγοραστής πιστώσεων, ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19, ορίζει οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή διαχειριστή πιστώσεων, για την εκτέλεση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τα μεταβιβασθέντα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, τα κράτη μέλη απαιτούν από τον αγοραστή πιστώσεων ή τον αντιπρόσωπό του να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του για την ταυτότητα και τη διεύθυνση της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii), ή του διαχειριστή πιστώσεων, το αργότερο κατά την ημερομηνία έναρξης των δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων.
2. Σε περίπτωση που ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17, ορίζει οντότητα διαφορετική από εκείνη που γνωστοποιήθηκε δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του το αργότερο κατά την ημερομηνία της εν λόγω μεταβολής και αναφέρει την ταυτότητα και τη διεύθυνση της νέας οντότητας όπου έχει αναθέσει την άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης πιστώσεων σε σχέση με τα μεταβιβασθέντα δικαιώματα του πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης ή με την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης.
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του αγοραστή πιστώσεων να διαβιβάζουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση και στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του νέου διαχειριστή πιστώσεων τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 19

Αντιπρόσωποι αγοραστών πιστώσεων από τρίτη χώρα

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, σε περίπτωση πραγματοποίησης μεταβίβασης των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ο αγοραστής πιστώσεων που δεν έχει την κατοικία του στην Ένωση ή δεν έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, δεν έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση ορίζει εγγράφως αντιπρόσωπο που έχει την κατοικία του στην Ένωση ή έχει την καταστατική του έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχει καταστατική έδρα, έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ένωση.
2. Ο αντιπρόσωπος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επικοινωνεί με τις αρμόδιες αρχές επιπλέον ή αντί του αγοραστή πιστώσεων όσον αφορά όλα τα ζητήματα που αφορούν τη συνεχή συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, και ευθύνεται πλήρως για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αγοραστή πιστώσεων, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 20

Μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, από αγοραστή πιστώσεων και γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τον αντιπρόσωπό του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, ο οποίος μεταβιβάζει τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του, σε εξαμηνιαία βάση, για τον αναγνωριστικό κωδικό νομικής οντότητας (LEI) του νέου αγοραστή πιστώσεων και, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, ή, όταν σε υπάρχει τέτοιος αναγνωριστικός κωδικός, για:
 - α) τα στοιχεία ταυτότητας του νέου αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, ή των μελών του διευθυντικού ή διοικητικού οργάνου του νέου αγοραστή πιστώσεων ή του αντιπροσώπου του και των προσώπων που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον νέο αγοραστή πιστώσεων ή στον αντιπρόσωπό του, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 36) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και
 - β) τη διεύθυνση του νέου αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19.

Επιπλέον ο αγοραστής πιστώσεων ή ο αντιπρόσωπός του ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του τουλάχιστον για τα ακόλουθα:

- α) το συγκεντρωτικό υπόλοιπο των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης, ή των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που μεταβιβάστηκαν·
- β) τον αριθμό και το μέγεθος των δικαιωμάτων του πιστωτή που απορρέουν από τις μη εξυπηρετούμενες συμβάσεις πίστωσης, ή των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που μεταβιβάστηκαν·
- γ) κατά πόσον η μεταβίβαση περιλαμβάνει τα δικαιώματα πιστωτή που απορρέουν από μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, ή την ίδια τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, που έχουν συναφθεί με καταναλωτές, και τα είδη των περιουσιακών στοιχείων που εξασφαλίζουν τη μη εξυπηρετούμενη σύμβαση πίστωσης, κατά περίπτωση.

- 2. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να απαιτούν από τους αγοραστές πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τους αντιπροσώπους τους που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, να παρέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο σε τριμηνιαία βάση, όποτε οι εν λόγω αρμόδιες αρχές το κρίνουν αναγκαίο, μεταξύ άλλων για την καλύτερη παρακολούθηση μεγάλου αριθμού μεταβιβάσεων που ενδέχεται να προκύψουν κατά τη διάρκεια περιόδου κρίσης.
- 3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 διαβιβάζουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με τις εν λόγω παραγράφους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του νέου αγοραστή πιστώσεων.

Τίτλος IV

Εποπτεία

Άρθρο 21

Εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων και, κατά περίπτωση, οι πάροχοι πιστωτικών υπηρεσιών στους οποίους έχουν ανατεθεί εξωτερικά δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 12, συμμορφώνονται με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο σε συνεχή βάση και διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε επαρκή εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ώστε να αξιολογείται η εν λόγω συμμόρφωση.
2. Το κράτος μέλος καταγωγής του αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των υποχρεώσεων του άρθρου 10 και των άρθρων 17 έως 20 όσον αφορά τον αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τον αντιπρόσωπό του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19.
3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
4. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη ορίζουν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παράγραφο 3, προσδιορίζουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους και ορίζουν μία από αυτές ως ενιαίο σημείο εισόδου για όλες τις αναγκαίες ανταλλαγές και αλληλεπιδράσεις με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καταγωγής ή υποδοχής.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υπάρχουν κατάλληλα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές, που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, να μπορούν να λαμβάνουν από τους αγοραστές πιστώσεων ή τους αντιπροσώπους τους που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, τους διαχειριστές πιστώσεων, τους παρόχους πιστωτικών υπηρεσιών, στους οποίους διαχειριστής πιστώσεων έχει αναθέσει εξωτερικά δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 12, τους δανειολήπτες και κάθε άλλο πρόσωπο ή δημόσια αρχή, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τα εξής:
- α) την αξιολόγηση της συνεχούς συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·
 - β) τη διερεύνηση πιθανών παραβάσεων των εν λόγω απαιτήσεων·
 - γ) την επιβολή διοικητικών ποινών και διορθωτικών μέτρων, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 23 στο εθνικό δίκαιο.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 έχουν την εμπειρογνωμοσύνη, τους πόρους, την επιχειρησιακή ικανότητα και τις εξουσίες που απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 22

Εποπτικός ρόλος και εξουσίες των αρμόδιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, ανατίθενται όλες οι εξουσίες εποπτείας, διεξαγωγής ερευνών και επιβολής ποινών που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους, όπως προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τουλάχιστον οι εξής:
 - α) η εξουσία χορήγησης ή άρνησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6·
 - β) η εξουσία ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 8·
 - γ) η εξουσία απαγόρευσης οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων·
 - δ) η εξουσία διεξαγωγής επιτόπιων και μη επιθεωρήσεων·
 - ε) η εξουσία επιβολής διοικητικών ποινών και διορθωτικών μέτρων σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 23 στο εθνικό δίκαιο·
 - στ) η εξουσία εξέτασης συμβάσεων εξωτερικής ανάθεσης που συνάπτονται μεταξύ διαχειριστών πιστώσεων και παρόχων πιστωτικών υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1·
 - ζ) η εξουσία να απαιτούν από διαχειριστές πιστώσεων να απομακρύνουν μέλη του διευθυντικού ή διοικητικού οργάνου τους, όταν αυτά δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β)·

- η) η εξουσία να απαιτούν από διαχειριστές πιστώσεων να τροποποιούν ή να επικαιροποιούν το εσωτερικό πλαίσιο διακυβέρνησής τους και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου τους, προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματικά ο σεβασμός των δικαιωμάτων των δανειοληπτών σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση πίστωσης·
- θ) η εξουσία να απαιτούν από τους διαχειριστές πιστώσεων να τροποποιούν ή να επικαιροποιούν τις πολιτικές που εφαρμόζουν, ώστε να διασφαλίζουν τη δίκαιη και επιμελή μεταχείριση των δανειοληπτών, καθώς και την καταγραφή και διεκπεραίωση των καταγγελιών των δανειοληπτών·
- ι) η εξουσία να απαιτούν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων πιστωτή στο πλαίσιο της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης, ή της ίδιας της μη εξυπηρετούμενης σύμβασης πίστωσης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, και του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρουν από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής, διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αξιολογούν, με την εφαρμογή προσέγγισης που βασίζεται σε παράγοντες κινδύνου, την εφαρμογή από τον διαχειριστή πιστώσεων των απαιτήσεων του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχεία ε) έως η).
4. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν την έκταση της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3, ως προς το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του συγκεκριμένου διαχειριστή πιστώσεων.

5. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, ή του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής, σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3, κατόπιν αιτήματος μιας από τις εν λόγω αρμόδιες αρχές, ή όταν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής το κρίνουν σκόπιμο. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τυχόν διοικητικές κυρώσεις ή διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν διαβιβάζονται πάντα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και, κατά περίπτωση, του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής, καθώς και του κράτους μέλους στο οποίο χορηγήθηκε η πίστωση, όταν διαφέρει από το κράτος μέλος υποδοχής και το κράτος μέλος καταγωγής, ανταλλάσσουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες ώστε να μπορούν να εκτελέσουν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες και τα αντίστοιχα καθήκοντά τους, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν να απαιτούν από τον διαχειριστή πιστώσεων, τον πάροχο πιστωτικών υπηρεσιών ή τον αγοραστή πιστώσεων ή τον αντιπρόσωπό του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, ο οποίος δεν πληροί τις απαιτήσεις των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, να λάβει σε αρχικό στάδιο όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη συμμόρφωση με τις εν λόγω διατάξεις.

Άρθρο 23

Διοικητικές κυρώσεις και διορθωτικά μέτρα

1. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να θεσπίζουν ποινικές κυρώσεις, τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες για την καθιέρωση των κατάλληλων διοικητικών κυρώσεων και διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται τουλάχιστον στις εξής περιπτώσεις:
 - α) διαχειριστής πιστώσεων δεν πληροί την απαίτηση που καθορίζεται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 11 ή συνάπτει σύμβαση εξωτερικής ανάθεσης κατά παράβαση των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά του άρθρου 12 στο εθνικό δίκαιο ή ο πάροχος πιστωτικών υπηρεσιών, στον οποίο ανατίθενται οι δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων εξωτερικά, διαπράττει σοβαρή παράβαση των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·
 - β) το οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης και οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου διαχειριστή πιστώσεων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε), δεν εξασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων του δανειολήπτη και τη συμμόρφωση με τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·
 - γ) η πολιτική διαχειριστή πιστώσεων δεν επαρκεί για την ορθή μεταχείριση των δανειοληπτών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο στ)·
 - δ) οι εσωτερικές διαδικασίες διαχειριστή πιστώσεων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) δεν προβλέπουν την καταγραφή και τη διεκπεραίωση των καταγγελιών των δανειοληπτών, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο·

- ε) αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, δεν γνωστοποιεί τις πληροφορίες που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά των άρθρων 18 και 20 στο εθνικό δίκαιο·
- στ) αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά του άρθρου 17 στο εθνικό δίκαιο·
- ζ) αγοραστής πιστώσεων δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά του άρθρου 19 στο εθνικό δίκαιο·
- η) πιστωτικό ίδρυμα δεν γνωστοποιεί τις πληροφορίες που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 15 στο εθνικό δίκαιο·
- θ) διαχειριστής πιστώσεων επιτρέπει σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα που δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) να καταστούν ή να παραμείνουν μέλη του διευθυντικού ή διοικητικού οργάνου του·
- ι) διαχειριστής πιστώσεων δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 24 στο εθνικό δίκαιο·
- ια) αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, διαχειριστές πιστώσεων ή οποιαδήποτε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i) ή iii) δεν συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 10 στο εθνικό δίκαιο·

- ιβ) διαχειριστής πιστώσεων λαμβάνει και κατέχει κεφάλαια από δανειολήπτες, όταν αυτό δεν επιτρέπεται σε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
 - ιγ) διαχειριστής πιστώσεων δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 6 παράγραφος 2 στο εθνικό δίκαιο.
2. Οι διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:
- α) ανάκληση άδειας άσκησης των δραστηριοτήτων διαχειριστή πιστώσεων·
 - β) εντολή με την οποία ο διαχειριστής πιστώσεων ή ο αγοραστής πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, ο αντιπρόσωπός του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, υποχρεούται σε διόρθωση της παράβασης, παύση της σχετικής συμπεριφοράς και αποχή από μελλοντική επανάληψή της·
 - γ) διοικητικά χρηματικά πρόστιμα.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα εφαρμόζονται αποτελεσματικά.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον προσδιορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή διορθωτικών μέτρων και του ύψους των εν λόγω διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι ακόλουθες:
- α) η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης·

- β) η έκταση της ευθύνης του υπαίτιου για την παράβαση διαχειριστή πιστώσεων ή αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του, που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19·
- γ) η οικονομική ισχύς του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων που είναι υπαίτιος για την παράβαση, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τον συνολικό κύκλο εργασιών νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα φυσικού προσώπου·
- δ) η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19, στον βαθμό που τα εν λόγω κέρδη ή ζημίες μπορούν να προσδιοριστούν·
- ε) οι ζημίες τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στον βαθμό που οι εν λόγω ζημίες μπορούν να προσδιοριστούν·
- στ) ο βαθμός συνεργασίας του διαχειριστή πιστώσεων ή του αγοραστή πιστώσεων που είναι υπαίτιος για την παράβαση με τις αρμόδιες αρχές·
- ζ) προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου για την παράβαση διαχειριστή πιστώσεων ή αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, του αντιπροσώπου του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19·
- η) οιοσδήποτε πραγματικές ή δυνητικές συστημικές συνέπειες της παράβασης.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δύνανται να εφαρμόζουν τις διοικητικές κυρώσεις και τα διορθωτικά μέτρα, που καθορίζονται στην παράγραφο 2, στα μέλη του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης, και σε άλλα πρόσωπα που, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ευθύνονται για την παράβαση.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν λάβουν οποιαδήποτε απόφαση όσον αφορά την επιβολή διοικητικών κυρώσεων ή διορθωτικών μέτρων, που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι αρμόδιες αρχές δίνουν δυνατότητα ακρόασης στον συγκεκριμένο διαχειριστή πιστώσεων, αγοραστή πιστώσεων ή, κατά περίπτωση, τον αντιπρόσωπό του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 19.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε απόφαση για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων ή διορθωτικών μέτρων, όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2, είναι επαρκώς αιτιολογημένη και υπόκειται σε δικαίωμα προσφυγής.
8. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις διοικητικές κυρώσεις για τις παραβάσεις που υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις βάσει του εθνικού τους δικαίου. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις σχετικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας.

Τίτλος V

Διασφαλίσεις και υποχρέωση συνεργασίας

Άρθρο 24 *Καταγγελίες*

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές πιστώσεων καθιερώνουν και διατηρούν αποτελεσματικές και διαφανείς διαδικασίες για τη διαχείριση των καταγγελιών των δανειοληπτών.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαχείριση των καταγγελιών των δανειοληπτών είναι χωρίς χρέωση και ότι οι διαχειριστές πιστώσεων καταγράφουν τις καταγγελίες και τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπισή τους.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές καθιερώνουν και δημοσιοποιούν διαδικασία για την αντιμετώπιση των καταγγελιών των δανειοληπτών σχετικά με τους αγοραστές πιστώσεων, τους διαχειριστές πιστώσεων και τους παρόχους πιστωτικών υπηρεσιών και ότι η επεξεργασία τους γίνεται αμέσως μόλις ληφθούν.

Άρθρο 25 *Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΕ) 2016/679 και (ΕΕ) 2018/1725.

Άρθρο 26

Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 8, 13, 14, 15, 18, 20 και 22 συνεργάζονται μεταξύ τους, όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων τους ή την άσκηση των εξουσιών τους, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές συντονίζουν επίσης τις ενέργειές τους, με σκοπό την αποφυγή πιθανής επανάληψης και επικάλυψης, κατά την άσκηση εποπτικών εξουσιών και την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και διορθωτικών μέτρων σε διασυνοριακές υποθέσεις.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήματος και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους βάσει των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους βάσει της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές μόνο στο πλαίσιο των εν λόγω αρμοδιοτήτων και καθηκόντων τους δυνάμει των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών υπόκειται στην υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου που αναφέρεται στο άρθρο 76 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.

¹ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει δραστηριότητα για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών και οι εντεταλμένοι από τις αρμόδιες αρχές ελεγκτές ή εμπειρογνώμονες υποχρεούνται στην τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου.
5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία διοικητικά και οργανωτικά μέτρα για να διευκολύνουν τη συνεργασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.
6. Η ΕΑΤ διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και προάγει τη συνεργασία τους.

Τίτλος VI

Τροποποιήσεις

Άρθρο 27

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2008/48/EK

Η οδηγία 2008/48/EK τροποποιείται ως εξής:

- 1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Πληροφορίες σχετικά με την τροποποίηση των όρων και προϋποθέσεων σύμβασης πίστωσης

Υπό την επιφύλαξη άλλων υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν από την τροποποίηση των όρων και των προϋποθέσεων της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτής γνωστοποιεί στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) σαφή περιγραφή των προτεινόμενων αλλαγών και, κατά περίπτωση, της ανάγκης συναίνεσης του καταναλωτή ή των αλλαγών που επήλθαν με την εφαρμογή της νομοθεσίας·
- β) το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των αλλαγών που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) τα μέσα καταγγελίας που διαθέτει ο καταναλωτής όσον αφορά τις αλλαγές που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

- δ) τη διαθέσιμη προθεσμία για την υποβολή τυχόν καταγγελίας·
- ε) την ονομασία και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής στην οποία ο καταναλωτής μπορεί να υποβάλει την εν λόγω καταγγελία.».

2) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 16α

Καθυστερούμενες οφειλές και αναγκαστική εκτέλεση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους πιστωτές να διαθέτουν κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες που να τους προτρέπουν να επιδεικνύουν, κατά περίπτωση, εύλογη ανοχή πριν από την κίνηση διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης. Τα εν λόγω μέτρα ανοχής λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων στοιχείων, την κατάσταση του καταναλωτή και μπορούν να συνίστανται, μεταξύ άλλων δυνατοτήτων, στα ακόλουθα:
 - α) πλήρη ή μερική αναχρηματοδότηση σύμβασης πίστωσης·
 - β) τροποποίηση των υφιστάμενων όρων και προϋποθέσεων μιας σύμβασης πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων:
 - i) παράτασης της διάρκειας της σύμβασης πίστωσης·
 - ii) μετατροπής του είδους της σύμβασης πίστωσης·
 - iii) αναβολής της καταβολής του συνόλου ή μέρους των δόσεων αποπληρωμής για μια συγκεκριμένη περίοδο·

- iv) αλλαγής του επιτοκίου·
 - v) παροχής αναστολής καταβολής δόσεων·
 - vi) μερικής αποπληρωμή δόσεων·
 - vii) μετατροπών νομισμάτων·
 - viii) μερικής διαγραφής και ενοποίησης του χρέους.
2. Ο κατάλογος των δυνητικών μέτρων ανοχής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν θίγει τους κανόνες του εθνικού δικαίου και δεν απαιτεί από τα κράτη μέλη να εντάξουν όλα αυτά τα μέτρα στο εθνικό τους δίκαιο.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν, όταν επιτρέπεται στον πιστωτή να καθορίζει και να επιβάλει επιβαρύνσεις στον καταναλωτή λόγω αθέτησης υποχρέωσης, οι επιβαρύνσεις αυτές να μην είναι μεγαλύτερες από ό,τι είναι αναγκαίο για την αποζημίωση του πιστωτή για τη ζημία που υπέστη λόγω της αθέτησης υποχρέωσης.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους πιστωτές να επιβάλλουν πρόσθετες επιβαρύνσεις στον καταναλωτή σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη θεσπίζουν ανώτατο όριο για αυτές τις επιβαρύνσεις.».

3) Το άρθρο 22 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Καθόσον η παρούσα οδηγία περιέχει εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν στο εθνικό τους δίκαιο διατάξεις που παρεκκλίνουν από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία. Ωστόσο, το άρθρο 16α παράγραφοι 3 και 4 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις για την προστασία των καταναλωτών.».

Άρθρο 28

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/17/ΕΕ

Η οδηγία 2014/17/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

Άρθρο 27α

Πληροφορίες σχετικά με την τροποποίηση των όρων και προϋποθέσεων μιας σύμβασης πίστωσης

Με την επιφύλαξη άλλων υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν από την τροποποίηση των όρων και των προϋποθέσεων της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτής γνωστοποιεί στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) σαφή περιγραφή των προτεινόμενων αλλαγών και, κατά περίπτωση, της ανάγκης συναίνεσης του καταναλωτή ή των αλλαγών που επήλθαν με την εφαρμογή της νομοθεσίας·

- β) το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των αλλαγών που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) τα μέσα καταγγελίας που διαθέτει ο καταναλωτής όσον αφορά τις αλλαγές που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- δ) τη διαθέσιμη προθεσμία για την υποβολή τυχόν καταγγελίας·
- ε) το όνομα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής στην οποία ο καταναλωτής μπορεί να υποβάλει την εν λόγω καταγγελία.».

2) Το άρθρο 28 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους πιστωτές να διαθέτουν κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες που να τους προτρέπουν να επιδεικνύουν, κατά περίπτωση, εύλογη ανοχή πριν από την κίνηση διαδικασιών κατάσχεσης. Τα εν λόγω μέτρα ανοχής λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων στοιχείων, την κατάσταση του καταναλωτή και μπορούν να συνίστανται, μεταξύ άλλων δυνατοτήτων, στα ακόλουθα:

- α) πλήρη ή μερική αναχρηματοδότηση σύμβασης πίστωσης·
- β) τροποποίηση των υφιστάμενων όρων και προϋποθέσεων μιας σύμβασης πίστωσης, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων:
 - i) παράταση της διάρκειας της σύμβασης πίστωσης·

- ii) μετατροπή του είδους της σύμβασης πίστωσης·
- iii) αναβολή της καταβολής του συνόλου ή μέρους των δόσεων αποπληρωμής για μια συγκεκριμένη περίοδο·
- iv) αλλαγή του επιτοκίου·
- v) παροχή αναστολής καταβολής δόσεων·
- vi) μερική αποπληρωμή δόσεων·
- vii) μετατροπές νομισμάτων·
- viii) μερική διαγραφή και ενοποίηση του χρέους.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Ο κατάλογος των δυνητικών μέτρων ανοχής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν θίγει τους κανόνες του εθνικού δικαίου και δεν απαιτεί από τα κράτη μέλη να εντάξουν όλα αυτά τα μέτρα στο εθνικό τους δίκαιο.».

3) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 28α

Εκχώρηση των δικαιωμάτων του πιστωτή ή της ίδιας της σύμβασης πίστωσης

1. Όταν τα δικαιώματα του πιστωτή από σύμβαση πίστωσης ή η ίδια η σύμβαση πίστωσης εκχωρούνται σε τρίτον, ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάσσει κατά του εκδοχέα τα ίδια μέσα άμυνας που είχε ο καταναλωτής κατά του αρχικού πιστωτή, συμπεριλαμβανομένου του συμψηφισμού, εφόσον αυτός επιτρέπεται από το οικείο κράτος μέλος.
2. Ο καταναλωτής ενημερώνεται για την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 εκχώρηση, εκτός εάν ο αρχικός πιστωτής, σε συμφωνία με τον εκδοχέα, εξακολουθεί να καταβάλλει την πίστωση έναντι του καταναλωτή.».

Τίτλος VII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 29

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

Άρθρο 30
Αξιολόγηση

1. Έως τις ... [πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα βασικά πορίσματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Η αξιολόγηση συνίσταται τουλάχιστον στα ακόλουθα:
 - α) τον αριθμό των αδειοδοτημένων διαχειριστών πιστώσεων στην Ένωση και τον αριθμό των διαχειριστών πιστώσεων που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε ένα κράτος μέλος υποδοχής·
 - β) τον αριθμό των δικαιωμάτων των πιστωτών στο πλαίσιο μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης ή των μη εξυπηρετούμενων συμβάσεων πίστωσης που αγοράζουν από πιστωτικά ιδρύματα αγοραστές πιστώσεων οι οποίοι έχουν την κατοικία τους ή έχουν την καταστατική τους έδρα ή, εάν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο δεν έχουν καταστατική έδρα, έχουν τα κεντρικά τους γραφεία στο ίδιο κράτος μέλος με το πιστωτικό ίδρυμα, ή σε διαφορετικό κράτος μέλος από το πιστωτικό ίδρυμα, ή εκτός της Ένωσης·
 - γ) αξιολόγηση του υπάρχοντος κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που συνδέεται με τις δραστηριότητες που επιτελούν οι διαχειριστές πιστώσεων και οι αγοραστές πιστώσεων·
 - δ) αξιολόγηση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών βάσει του άρθρου 26.

2. Σε περίπτωση που στην αξιολόγηση εντοπιστούν σημαντικά προβλήματα όσον αφορά τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας, στην έκθεση περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή προτίθεται να αντιμετωπίσει τα εντοπισθέντα προβλήματα, συμπεριλαμβανομένων των σταδίων και του χρονοδιαγράμματος της ενδεχόμενης αναθεώρησης.

Άρθρο 31

Ρήτρα αναθεώρησης

Υπό την επιφύλαξη των νομοθετικών προνομίων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έως τις ... [24 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], έκθεση σχετικά με:

- α) την επάρκεια του κανονιστικού πλαισίου όσον αφορά ενδεχόμενη θέσπιση ανώτατων ορίων για τις επιβαρύνσεις που προκύπτουν από το γεγονός αθέτησης υποχρέωσης, τα οποία εφαρμόζονται στις συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται με:
- i) φυσικά πρόσωπα για σκοπούς που συνδέονται με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα των εν λόγω φυσικών προσώπων·
 - ii) ΜΜΕ, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ·
 - iii) κάθε δανειολήπτη, υπό την προϋπόθεση ότι η πίστωση είναι εγγυημένη από φυσικό πρόσωπο ή εξασφαλίζεται με στοιχεία ενεργητικού ή περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στο εν λόγω φυσικό πρόσωπο·

- β) σχετικές πτυχές, συμπεριλαμβανομένων των δυνητικών μέτρων ανοχής, των συμβάσεων πίστωσης που συνάπτονται με:
- i) φυσικά πρόσωπα για σκοπούς που συνδέονται με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα των εν λόγω φυσικών προσώπων·
 - ii) ΜΜΕ, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ·
 - iii) κάθε δανειολήπτη, υπό την προϋπόθεση ότι η πίστωση είναι εγγυημένη από φυσικό πρόσωπο ή εξασφαλίζεται με στοιχεία ενεργητικού ή περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στο εν λόγω φυσικό πρόσωπο·
- γ) την ανάγκη και τη σκοπιμότητα της ανάπτυξης εκτελεστικών ή κανονιστικών τεχνικών προτύπων ή άλλων κατάλληλων μέσων για την καθιέρωση κοινών μορφοτύπων αναφοράς για τις γνωστοποιήσεις προς τους δανειολήπτες δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 2, καθώς και σε ό,τι αφορά τα μέτρα ανοχής.

Κατά περίπτωση, η αναφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 32

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως ... [24 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

2. Εφαρμόζουν τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 από ... [24 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας συν μία ημέρα].

Κατά παρέκκλιση από το εν λόγω εδάφιο, επιτρέπεται στις οντότητες που, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ασκούν ήδη δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στις ... [24 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας συν μία ημέρα] στο κράτος μέλος καταγωγής τους, να συνεχίσουν να ασκούν αυτές τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων στο κράτος μέλος καταγωγής τους έως ... [30 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] ή έως την ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνουν άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι προγενέστερη.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν καθεστώτα τα οποία είναι ισοδύναμα με, ή αυστηρότερα από, αυτά που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία για τις δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων μπορούν να επιτρέψουν στις οντότητες που ασκούν ήδη δραστηριότητες διαχείρισης πιστώσεων βάσει αυτών των καθεστώτων στις ... [24 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας συν μία ημέρα] να αναγνωρίζονται αυτομάτως ως αδειοδοτημένοι διαχειριστές πιστώσεων από τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αυτά περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 33
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 34
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
